

JOHDATUKSEN MAKUA

Opetussarja Joosefin elämästä

Pidetty Jyväskylässä Leipäsunnuntai -tilaisuuksissa syksyllä 2006

Opettaja pastori Jarmo Sormunen

Opetus 1.

KUN UNELMAT ROMUTTUVAT

1MS 37:1-36

JOHDANTO 1:

Turun Sanomat 27.12.1999 "55-vuotias mies vangittiin sunnuntaina epäiltynä veljensä ampumisesta Somerolla jouluaattona. nnuntaina iltapäivällä käydyn vangitsemisoikeudenkäynnin yhteydessä mies myönsi ampuneensa 56-vuotiaan veljensä. Veljessurma tapahtui surmatun miehen vapaa-ajanasunnolla Somerolla jouluaattoiltana noin kello 18 aikaan. Poliisi tavoitti ampujan tämän kodista puolisoista tuntia surmatyön jälkeen. Komisarion mukaan poliisi pitää tapausta selvitetynä. Ampumisen taustalla olivat pääkaupunkiseudulla asuvien veljesten pitkäaikaiset riidat. Alkoholilla ei ollut osuutta tapaukseen."

Mikä johti tähän tilanteeseen? Miten viha voi saavuttaa sellaiset mittasuhteet, että suomalainen mies surmaa veljensä - selvin päin? Entä miten viha voi saavuttaa sellaiset mittasuhteet, että kymmenen veljestä päättää lopettaa nuorimman veljensä elämän? Tuosta ensimmäisestä ei löytynyt taustatietoja. Mutta jälkimmäisen syistä meillä on hyvä kuvaus Raamatussa.

Jaakobin perheen tragedia juonsi juurensa isän epäonnistumiseen kasvattajana ja perheen sisäisiin, pitkäaikaisiin ristiriitoihin. Suurin ongelma oli moniavioisuus. Perheessä oli neljän vaimon poikia ja jatkuva kilpailu isän huomiosta. Pinnan alla kytenyt viha leimahti lopulta liekkiin. Emme tiedä miten Turun Sanomat olisi uutisoinut tuon tilanteen. ... Surmatyön taustalla olivat Hebronissa asuvien veljesten pitkäaikaiset riidat. Alkoholilla ei ollut osuutta tapaukseen.

Ennen kuin menemme tuon pyhän perheen ihmissuhteisiin, niin on syytä mainita yksi seikka Joosefin elämästä. Siinä korostuu Jumalan 'vasemman käden työ'. Jumala toteuttaa suunnitelmiaan vastoinkäymisten ja inhimillisten tappioiden kautta. Ihmisen ulkoinen menestys ja Jumalan siunaus eivät kulje aina käsi kädessä.

Joosefin elämään voidaan katsoa kahdesta näkökulmasta, inhimillisestä ja messiaanisesta. Samanaikaisesti, kun Jaakobin ja Joosefinkin toiminnassa näkyy inhimillisiä, vajavaisia ja syntisiäkin piirteitä, näkyy kaikessa Jumalan johdatus ja esikuvallisuus. Joosefin elämä on voimakas kuva Kristuksen alennustiestä ja korotuksesta. Vrt. 'Nisunjyvä tie'. "Ellei nisunjyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin. Mutta jos

se kuolee, se tuottaa paljon hedelmää..." (Jh 12:24) Sama pätee myös kristityn elämään. Jumala vie meidät perille taivaaseen inhimillisen alennuksen kautta. Se ei välttämättä ole yhtä rajua kuin Joosefilla, mutta siihen liittyy samoja piirteitä.

I VIHA KYTEE

1MS 37:1-11

1. LELLILAPSI

1Ms 37:1-4

"Mutta Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä oli oleskellut muukalaisena, Kanaanin maassa. Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha, oli hän veljiensä kanssa lampaita paimentamassa; hän oli nuorukaisena isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien seurassa. Ja hän kertoi isälleen, mitä pahaa kuuli heistä puhuttavan. Ja Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiensa, koska hän oli syntynyt hänelle hänen vanhalla iällensä, ja hän teetti hänelle pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan. Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiensä, vihasivat he häntä eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti."

Joosef oli perheessä erityisasemassa. Isä rakasti häntä muita enemmän ja myös ilmaisi sen avoimesti. Jaakob toisti isänsä kasvatusvirheen. Olihan Iisak aikoinaan suosinut Eesauta Jaakobia enemmän, dramaattisin seurauksin. Jaakobin pojat olivat ylipäättään eri asemassa isänsä silmissä. Orjattarien Bilhan ja Silpan lapset eivät saaneet yhtä paljon isän huomiota, kuin oikeiden vaimojen Leean ja Raakelin pojat. Leean lapset kokivat olevansa toisen luokan väkeä Raakelin poikien Joosefin ja Benjaminin rinnalla. Syynä oli se, että Jaakob rakasti vaimoistaan eniten juuri Raakelia. Se heijastui hänen asenteissaan lapsiin. Orjattarien pojat olivat katkeria isälleen ja puhuivat tästä pahaa.

Isä pahensi vain tilannetta käyttämällä Joosefia kuriirinaan.

Joosef sai kantelupukin aseman veljiensä silmissä. Huom! Joosefin saama rooli perheessä ei ollut hänen itsensä valitsema!

Pitkäliepeinen vaate oli mahdollisesti viitta tai kaapu, jollaisia käyttivät korkeassa asemassa olevat henkilöt. Isän antama viitta Joosefin yllä oli viesti siitä, että Jaakob harkitsi Joosefin asettamista suvun ruhtinaaksi. Isä aikoi todennäköisesti syrjäyttää Ruubenin esikoisen asemasta ja asettaa Joosefin hänen tilalleen, vaikka tämä oli veljeksistä toiseksi nuorin. Tavallinen miehen asu oli polviin ulottuva puolihihallinen ja yleensä yksivärinen ihokas, jossa työskenteleminen oli mahdollisimman esteetöntä. Pitkäliepeinen ja pitkähihainen kaapu oli kipeä loukkaus miehille, jotka jo ennestään kokivat isänsä syrjivän heitä. Katkeruus isää kohtaan kohdistui Joosefiin. Se näkyi ja kuului veljien puheissa. Jaakobin perheessä oli kireä ilmapiiri.

Sovellutus:

Epäjohdonmukaisuus kasvatuksessa ja joidenkin lasten suosiminen synnyttää tänäänkin perheessä katkeruutta.

Tasapuolisen ja aidon rakkauden sijaan on paljon helpompi

suosia jotakuta ja antaa toisten ymmärtää, miten mallikelpoinen tämä yksi on. Lapsi itse ei ole syyppää 'lelliasemaansa', vaikka osaakin käyttää sitä itsekkäästi hyväkseen.

2. UNENNÄKIJÄ

1Ms 37:5-11

"Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. Hän näet sanoi heille: "Kuulkaa, minä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. Ja hän näki vielä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: "Minä näin vielä unen: katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua". Ja kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi hänelle: "Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?" Ja hänen veljensä kadehtivat häntä; mutta hänen isänsä pani tämän mieleensä."

Joosefin unet ärsyttivät veljiä vähintään yhtä paljon kuin 'ruhtinaan vaippa'. Unien viesti oli hyvin selvä: Veljet tulevat kerran kumartamaan Joosefia ylhäisenä henkilönä ja heittäytymään maahan hänen edessään. Toinen uni ennusti Joosefin vanhempienkin kumartavan häntä. Veljekset kadehtivat Joosefia ja isäkin nuhteli. Mutta ilmeisesti nuhde oli muodollista. Jaakob kätki Joosefin sanat sydämeensä kuin Maria ikään (Lk 2:51).

Miten viisasta Joosefin oli kertoa unistaan veljilleen?

Ajattelematonta mutta ymmärrettävää. Hyläytyksi itsensä kokeva, esimerkiksi koulukiusattu lapsi, etsii jatkuvasti hyväksyntää "kerjäämällä verta nenästä", etsimällä kiusaajiensa hyväksyntää tavalla tai toisella, vaikka aavistaakin tulevansa torjutuksi.

Messiaaninen sovellutus:

Näemme Joosefissa esikuvan Jeesuksesta, joka astui maailmaan 'monivärisessä puvussaan' kuin kuningas (vrt. Js 63:1).

Jumala puhui Joosefin kauniin puvun kautta, paitsi Joosefin

tulevasta kunniaista, Jumalan Pojan kunniaista. Puvussa voi nähdä myös ennuskuvan Jeesuksen ylle heitetystä roomalaisen upseerin punaisesta manttelista, joka tahrautui Jeesuksen verestä. Samoin kuin veljet raivostuivat Joosefin viitasta, samoin ylipapit ja kansanjoukko villiintyivät Pilatuksen huudosta: 'Katso, teidän kuninkaanne!'

Samoin kuin Joosef henkensä uhallakin kertoi veljilleen unensa, samoin Kristus tuli oman kansansa keskelle julistamaan totuutta,

jota ei haluttu kuulla - ei saadakseeseen hyväksyntää, vaan kertoakseen totuuden. Yhtä vähän kuin veljet käsittivät Joosefin sanoja, yhtä vähän opetuslapset ymmärsivät Jeesuksen ilmoitusta, että hänen piti menemän Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös (Mt 16:21).

Joosefin veljet reagoivat hänen sanoihinsa samoin kuin juutalaiset kaksituhatta vuotta myöhemmin:

Ei meillä ole kuningasta, vaan

keisari (Jh 19:15). Johannes kirjoittaa: Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan (Jh 1:11).

II VIHA KYPSYY

1MS 37:12-24

1. SURMASUUNNITELMA

1Ms 37:12,13,18-24

"Kun hänen veljensä olivat menneet kaitsemaan isänsä lampaita Sikemiin, sanoi Israel Joosefille: "Sinun veljesi ovat paimenessa Sikemissä; tule, minä lähetän sinut heidän luokseen". Hän vastasi: "Tässä olen". Ja hän sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten

minulle". ..

"Kun he kaukaa näkivät hänet ja ennenkuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he neuvoa tappaaksensa hänet. He sanoivat toisillensa: "Katso, tuolla tulee se unennäkijä! Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sanokaamme: villipeto on hänet syönyt. Saamme sitten nähdä, mitä hänen unistaan tulee."

Kun Ruuben sen kuuli, tahtoi hän pelastaa hänet heidän käsistään ja sanoi: "Älkäämme lyökö häntä kuoliaaksi". Vielä Ruuben sanoi heille: "Älkää vuodattako verta; heittäkää hänet tähän kaivoon, joka on täällä erämaassa, mutta älkää satuttako kättänne häneen". Hän näet tahtoi pelastaa hänet heidän käsistään, saattaaksensa hänet takaisin isänsä tykö. Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuiivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ja ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä."

Joosef lähestyi veljiään isältään saamassaan vaatteessa, joka ei ollut kaikkein mukavimpia matka-asuja. (Matka kesti kaikkiaan kolmisen päivää!) Jos hänellä ei olisi ollut sitä yllään, olisiko veljien suhtautuminen ollut niin jyrkkä? Miksi Joosefilla oli se päällään? Joosef halusi elää todeksi jumalalta saamaansa kutsumusta. Hän ilmeisesti ajatteli veljien vähitellen hyväksyvän Jumalan hänelle antaman suvun johtajana ja siunauksen jatkajana. (Huom! Joosef ei saanut esikoisen asemaa missään vaiheessa.) Veljet laativat suunnitelman tappaa Joosef ja selittää tapahtunut 'luonnollisella kuolemalla' petojen suussa. Näin he kuvittelivat estävänsä unien ennustuksen toteutumisen.

Messiaaninen sovellutus:

Samoin kuin veljet päättivät tappaa Joosefin, samoin ylipapit laativat suunnitelman Jeesuksen surmaamiseksi: Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet (Mt 26:3-4). Syynä oli nimenomaan se, että Jeesus teki itsensä Jumalan vertaiseksi. Heidän uskonnollinen valtansa ja ylpeytensä oli uhattuna.

Ruuben tiesi joutuvansa esikoisena kaikkein suurimpaan vastuuseen Joosefin mahdollisesta kuolemasta. Hän, kuten muutkin veljet, muisti hyvin Kainin kohtalon ja tiesi, että viattoman veren vuodattaminen oli vastoin Jumalan tahtoa. Lisäksi Ruuben oli jo joutunut huonoihin väleihin isänsä kanssa maattuaan isänsä orjattaren kanssa. Oikea toiminta Joosefin asiassa saattaisi korjata tilannetta ja varmistaa esikoisuuden pysymisen hänellä.

Ruubenin ehdotuksesta Joosef heitettiin kaivoon. Hän aikoi myöhemmin nostaa hänet ylös ja palauttaa takaisin kotiin. Joosefin saavuttua hänet riisuttiin koreasta vaatteestaan ja heitettiin 3-4 metriä syvään tyhjiin, pyöreään ja pullomaiseen vesisäiliöön, jonka suu oli niin kapea, ettei sieltä päässyt omin avuin ylös. Käsitely oli raakaa ja patoutuneen vihan sävyttämää.

Messiaaninen sovellutus:

Ruubenin kaltaista varoittavaa ääntä ei kuunneltu 1900 vuotta myöhemmin, kun Suuri Neuvosto neuvotteli Jeesuksen tuomiosta. Esim. Nikodemus ja Joosef Arimatialainen eivät yhtyneet Sanhedrinin päätökseen. Maaherra Pilatuksen vaimo varoitti puuttumasta 'siihen vanhurskaaseen mieheen' (Mt 27:19). Myöhemmin Gamaliel varoitti juutalaisia puuttumasta apostoleihin (Apt 5:35). Samoin kuin veljet riisuiivat Joosefin vaatteen, samoin roomalaiset sotilaat riisuiivat Jeesuksen vaatteen ja heittivät siitä arpaa (Jh 19:23-24).

III IHMISKAUPPAA

1MS 37:25-36

1. KAKSIKYMMENTÄ HOPEARAHAA

1Ms 37:25-28

"Sen jälkeen he istuivat aterioimaan. Ja kun he nostivat silmänsä, näkivät he ismaelilaismatkueen tulevan Gileadista; heidän kamelinsa kuljettivat kumihartsia, balsamia ja hajupihkaa, ja he olivat viemässä niitä Egyptiin. Silloin Juuda sanoi veljillensä: "Mitä hyötyä meillä on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä? Tulkaa, myykäämme hänet ismaelilaisille, mutta älköön kätemme sattuko häneen, sillä hän on meidän veljemme, meidän omaa lihaamme." Ja hänen veljensä kuulivat häntä. Kun nyt midianilaiset kauppiaat menivät siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät Joosefin Egyptiin."

'Ismaelilaiset' oli yleisnimitys kaikista Ismaelin jälkeläisistä, joihin myös midianilaiset kuuluivat. Kauppiaat olivat matkalla Gileadista etelään yleistä kauppareittiä, yhtä silkkitien haaraa, pitkin. Heillä oli mukanaan idästä hankittuja mausteita ja hajuaineita. Kauppiaiden ilmestyminen oli veljeksille todellinen onnenpotku. Vai oliko se jo ennakkoon suunniteltua? Joka tapauksessa he välttyisivät pitkälliseltä Joosefin kuoleman odottelulta ja veljesmurhan mukanaan tuomalta syyllisyydeltä. Joosef ei kuolisi, ainakaan heti, mutta joutuisi niin kauaksi veljistään, että pikkuveljen näyt jäisivätkin pelkiksi uniksi. Lisäksi veljekset hyötyisivät kaupasta taloudellisesti. He eivät kuitenkaan tiedostaneet, että he syyllistyivät ihmisvarkauteen, josta Mooseksen laki myöhemmin sääsi: Joka varastaa ihmisen ja joko myy hänet tai pitää hänet hallussaan, se rangaistakoon kuolemalla (2Ms 21:16). Jumalan edessä heidän tekonsa ei ollut sen hurskaampaa kuin Joosefin tappaminen. Kaksikymmentä hopeasekeliä oli käypä orjan hinta alle 20-vuotiaasta miehestä.

Messiaaninen sovellutus:

Jeesuskin myytiin hopearahalla, mutta suhteessa halvemmalla.

Joosefista maksettiin 20 hopearahaa, Jeesuksesta 30. Joosefin aikoihin oikea hinta yli kaksikymmenvuotiaasta miehestä olisi ollut

50 hopeasekeliä. Voisi yleistäen sanoa, että ihmiset myyvät yleensäkin omantuntonsa halvalla.

2. VELJESTEN ALIBI

1Ms 37:29-36

"Kun sitten Ruuben palasi kaivolle, niin Joosefia ei enää ollut kaivossa. Silloin hän repäisi vaatteensa, palasi veljiensä luo ja sanoi: "Poika on kadonnut. Voi minua, minne minä joudun!" Niin he ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. Sitten he lähettivät tuon pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan kotiin isälleen ja sanoivat: "Tämän me löysimme; tarkasta, onko se poikasi ihokas vai eikö". Ja tarkastettuaan sen hän sanoi: "Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on hänet syönyt; totisesti, Joosef on raadeltu kuoliaaksi."

Ja Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa pitkät ajat. Ja kaikki hänen poikansa ja tyttärensä kävivät häntä lohduttamaan, mutta hän ei huolinut lohdutuksesta, vaan sanoi: "Murehtien minä menen tuonelaan poikani tykö". Ja hänen isänsä itki häntä. Mutta midianilaiset myivät hänet Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies."

Ruubenin palattua veljiensä luo oli Joosef jo kadonnut karavaanin mukana. Ruubenille tuli hätä omasta kohtalostaan - ei niinkään Joosefin kohtalosta. Hän kauhistui enemmän veljesten synnin seurausta kuin itse syntiä.

Sovellutus:

Moni synnintunto on enemmänkin synnin seurausten pelkoa kuin häpeää Jumalan tahdon rikkomisesta. Kasvojen menettämisen pelko on suurin syy, miksi ihmiset katuvat tekojaan. Se on surua menetetyistä omavanhurskaudesta. Kuitenkin on hyvä, että pelästymme edes syntimme seurauksia ja käännyimme takaisin Jumalan luo. Ruuben kuitenkin yhtyi veljesten tekoon. Hänellä ei ollut muuta mahdollisuutta.

Veljet eivät menneet itse kertomaan isälleen, vaan lähettivät sanasaattajan. He eivät myöskään sanoneet, mitä oli tapahtunut. Tosin Jaakob veti todisteista juuri veljesten toivoman johtopäätöksen: Karhu, leijona tai pantteri oli raadellut hänen poikansa. Kyse oli suunnitellusta petoksesta. Jaakobin suru oli syvää ja menetys vieläkin suurempi kuin Raakelin kuollessa. Jaakob joutui kuolemaan omille haaveilleen ja suunnitelmilleen. Hänen surunsa kohdistui vähintään yhtä paljon häneen itseensä ja omiin virheisiinsä kuin Joosefin menetykseen.

Sovellutus:

Myös Jeesuksen kuolemassa annettiin vääriä todisteita.

Myös Jeesuksen tuomio oli täydellinen oikeusmurha.

Myös Jeesusta tuomittaessa pestiin käsiä.

Myös tänään pestään käsiä Jeesuksen verestä. Aina silloin,

kun joku kieltää syntisyytensä. Meidän syntiemme tähden Jeesus tapettiin. Meidän kätemme ovat veren tahrinat. Meidän syntimme tahraavat kätemme ja sydämemme. Mutta sama veri puhdistaa meidänkin sydämemme, sydämen, joka nöyrtyy Hänen edessään.

JOHDATUKSEN MAKUA
Opetussarja Joosefin elämästä
Jarmo Sormunen
Opetus 2

KIUSAUSTEN HELTEESSÄ

1MS 39:1-20

JOHDANTO:

Löysimme tänä kesänä pihaltamme kauniin hämähäkinseitin. Vaimoni huusi minut ottamaan siitä kuvia. Kauneus kätkee kuitenkin taakseen traagisen todellisuuden. Seitti on pyydys ja ansa erilaisille pikku höntiäisille. Kun siihen jää kiinni, saa kaiken toivon heittä.

Mekin kohtaamme elämässämme monenlaisia kiusausten verkkoja. Niistä ei voi ottaa valokuvia, mutta kylläkin näin puhua ja niitä tarkastella. Mutta langetessamme kiusausten verkkoon vain yksi asia voi meidät siitä vapauttaa - Jeesuksen sovitustyö. Kiusauksia on monenlaisia ja monen asteisia. Makean kiusaus on aivan eri luokkaa kuin vaikkapa ihastus naapurin rouvaan tai herraan. Raamattu kertoo Joosefista, joka oli kiusattu samoilla kolmella alueella kuin mekin: sielun, ruumiin ja hengen alueella. Jumala kuitenkin varjeli Joosefia kiusauksissa. Olosuhteet eivät ratkaise ihmisen kohtaloa, vaan suhde Jumalaan.

1. MENESTYKSEN MAKUA

"Ja Joosef vietiin Egyptiin, ja Potifar, egyptiläinen mies, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat hänet sinne tuoneet. Mutta Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli isäntänsä, egyptiläisen, talossa. Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyä hänen käsissään. Niin Joosef saavutti hänen suosionsa ja sai palvella häntä. Ja hän asetti hänet talonsa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaikki, mitä hänellä oli. Ja siitä ajasta lähtien, kun hän oli uskonut hänen hoitoonsa talonsa ja kaiken, mitä hänellä oli, Herra siunasi egyptiläisen taloa Joosefin tähden, ja Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja kedolla. Niin hän jätti Joosefin haltuun kaikki, mitä hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, paitsi ruuasta, jota hän söi." 1Ms 39:1-6

Joosef saapui Egyptiin ilmeisesti farao Amenemhat II:n hallituskaudella (1929-1897 eKr.) noin vuonna 1900 eKr. Raamatun kertomus Joosefista edellyttää yhtenäistä valtakuntaa, voimakasta yksinvaltiutta ja lujaa hallintoa. Sellaista ei ollut Egyptissä sataa vuotta aiemmin, eikä enää sata vuotta Joosefin jälkeenkään.

Mooses ei ylipäätään mainitse kirjassaan yhtään faraon nimeä. Tämä voi johtua siitä, että

egyptiläiset pitivät faraoita jumalina.

Väärien jumalien nimiä ei ollut israelilaisten tarpeen tuntea tai mainita.

Kaupunki, johon Joosef vietiin, oli todennäköisesti List, Faijumin keitaan lähellä, nykyisestä Kairosta 56 km etelään. Näin arvellaan, koska List oli Egyptin pääkaupunkina juuri tähän aikaan. Joosefia ei myyty yleisillä markkinoilla torilta vaan suoraan Potifarille. Midianilaiset olivat tehneet ilmeisesti aiemminkin hänen kanssaan kauppaa. Potifarin palatsi sijaitsi Listissä faraon palatsin lähellä.

Potifar oli faraon henkivartiokaartin päällikkö, sangen korkea-arvoinen henkilö koko valtakunnassa. Hän oli mitä ilmeisimmin myös vankeinhoidon ylipäällikkö.

Messiaaninen sovellutus:

Joosef on voimakas tyyppikuva Jeesuksesta. Jeesuksen vaiheiden tiimoilta on löydettävissä Potifaria vastaava henkilö, Pontius Pilatus. Hänkin oli kuninkaan luottomies. Häneltäkin puuttui ryhti toimia vakaumuksensa mukaisesti. Molemmat, Potifar ja Pilatus, antoivat periksi ulkoiselle paineelle ja toisten mielipiteille. Samoin kuin Joosef myytiin kahdesti, ensin kauppiaille ja sitten Potifarille, samoin Jeesus 'myytiin' kahdesti, ensin ylipapeille ja sitten roomalaisille.

Joosef asui Potifarin palatsissa seuraavat kymmenen vuotta!!!!

Nopeasti hänen kykynsä havaittiin ja hän sai niitä vastaavia tehtäviä. Potifar näki merkillisen siunauksen Joosefin toiminnassa ja asetti hänet koko omaisuutensa huoneenhaltijaorjaksi, uskotuksi mieheksi. Isännälle itselleen jäi aikaa keskittyä mieliharrastukseensa, syömiseen. (Ilmeisesti Potifar oli melkoisen tukevassa kunnossa.)

Tehtävissään Joosef perehtyi monipuolisesti egyptiläiseen kulttuuriin, hallintoon, talouteen ja kirjallisuuteen. Hän sai matkustaa herransa mukana ja tutustua koko valtakuntaan. Hän oppi tuntemaan merkittäviä henkilöitä. Kaikesta tästä oli enemmän kuin hyötyä hänen myöhemmissä tehtävissään. Vrt. Mooseksen saama koulutus, Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa (Apt 7:22).

Joosefin onni tuntui kääntyneen. Mutta menestys ei saanut häntä lankeamaan vaan hän kesti sen mukanaan tuomat kiusaukset.

Hän säilytti uskonsa elintasosta, monista jumalista ja moraalittomista olosuhteista huolimatta, koska Herra oli hänen kanssaan. Sanonta toistuu tässä luvussa kolme kertaa.

Koko talo sai siunauksen Joosefin myötä. Kaikki talossa tiesivät

Joosefin uskovan Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumalaan. Kaikki tiesivät sen olevan Joosefin menestyksen salaisuus.

Sovellutus 1:

Joku on sanonut, että kristitty kestää paremmin pientä vastustusta kuin menestystä ja myötämäkeä. Vaikeuksien keskellä tarvitsemme Jumalaa enemmän. Siksi on syytä varjella omaa uskoaan juuri silloin, kun meillä menee ajallisesti ja ulkoisesti hyvin.

Sovellutus 2:

Jeesukseen uskova ihminen on siunaukseksi ja todistukseksi siellä, missä hän elää. Se ei aina merkitse ulkoista menestystä. Joka tapauksessa uskosta osaton maailma lukee kristittyä kuin viidettä evankeliumia. Se ei näe vain onnistumisia vaan myös virheitä ja uskovienkin syntejä. Mutta niiden keskellä maailma näkee (jos tahtoo) myös armon, josta armahdettu syntinen elää. Jos teemme työmme niin kuin Jumalalle, Hän huolehtii lopusta. Uskovan elämässä on toisenlainen siunaus kuin maailman ihmisen elämässä. Se ei ole välttämättä ulkoista menestymistä vaan sisäistä rauhaa ja elämän laatua. Se synnyttää kateutta.

2. TYÖPAIKKA-AHDISTELUA

"Mutta Joosefilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot. Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski silmänsä Joosefiin ja sanoi: "Makaa minun kanssani". Mutta hän kieltäytyi ja sanoi isäntänsä puolisolle: "Katso, isäntäni ei itse välitä mistään, mitä talossa on, vaan on uskonut minun haltuuni kaikki, mitä hänellä on. Hänellä ei ole tässä talossa enemmän valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään, paitsi sinut, koska olet hänen puolisonsa. Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!" Ja vaikka vaimo joka päivä puhui sellaista Joosefille, ei tämä suostunut makaamaan hänen vieressään eikä olemaan hänen kanssaan. Mutta eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä saapuvilla, tarttui hän Joosefin vaippaan ja sanoi: "Makaa minun kanssani". Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja riensi ulos." 1Ms 39:7-12

Joosef oli nuori, komea ja erilainen. Hän muodosti tahtomattaan kiusauksen talon naisille. Tehtäviensä tähden hän joutui käymään myös naisten talossa ja kohtaamaan talon emännän. Voimme ainoastaan arvailla syitä Potifarin vaimon himoon nuorta heprealaista kohtaan. On mahdollista nähdä hänessä laiminlyöty, ylilihavan syömärin huomionkipeä vaimo, joka etsi lohduttavaa syliä. Mutta se ei tee tyhjäksi hänen tekonsa synnillisyyttä.

Mitä enemmän Joosef kieltäytyi, sitä rajummaksi naisen ihastus kasvoi. Lopulta tämä kävi väkisin kiinni Joosefiin ja yritti saada hänet sänkyyn. Hanke oli naisellekin vaaraksi, sillä egyptiläisen papyruskirjoituksen mukaan uskotonta vaimoa rangaistiin kuoleamalla. Silmän kiusaus on ainoa varma viittaus mahdollisiin syihin. Nainen ihastui 'korviaan myöten' Joosefiin. Mitä kielletympää tuosta himosta ja synnistä tuli, sitä enemmän se houkutti. Kun emäntä pyysi seksuaalista palvelusta, oli Joosefin puolelta rohkeaa kieltäytyä, sillä orjana hänen velvollisuutensa oli totella. Velvollisuus isäntää kohtaan meni kuitenkin tämänkin velvollisuuden edelle.

Joosef vetosi luottamukseen, jota hänen isäntänsä oli hänelle osoittanut. Tuon luottamuksen rikkominen oli rikos Jumalaa vastaan.

Toiseksi, aviorikos oli suuri pahanteko. Se oli synti itse Jumalaa vastaan. Joosefin kannalta kyseessä oli kiusaus lihallisen nautinnon alueella. Lisäksi mahdollisen suhteen taloudellinen hyöty oli varmasti houkuttelevaa. Olisihan ollut helppo raivata Portifar syrjään ja jakaa hänen omaisuutensa vaimon kanssa. Siten kiusaus liittyi niin seksiin, rahaan kuin valtaankin. Nämä kolme asiaa kiusaavat tämänkin ajan ihmistä.

Joosef oli tavallinen mies ja sisäiset kiusaukset todellisia. Ainoastaan pelko ja kunnioitus Jumalaa kohtaan estivät häntä lankeamasta saatanan kiusauksiin. Ottaen huomioon, että kiusaukset olivat päivittäisiä ja toistuvia, Joosefin moraalinen selkäranka oli enemmän kuin rautaa. Vrt. Danielin lailla hänkin oli pelkkää selkärankaa... On syytä ottaa huomioon, Joosefilla ei ollut minkään laista sosiaalista painetta elää omantuntonsa mukaan. Jumalan tahto oli kirjoitettu hänen sydämeensä.

Sovellutus:

Missä määrin meidän käytöstämme ohjaa sosiaalinen paine?

Toimmeko toisin kotona ja Kanarian saarilla? Elämme seksihullussa ajassa. Jokainen kristitty joutuu kiusatuksi tällä alueella, erityisesti miehet. Kohtaamme yhä suuremman ulkoapäin tulevan paineen toteuttaa seksuaalisuuttamme Jumalan tahdon vastaisella tavalla. Seksuaaliset kiusaukset ovat laadultaan samanlaisia kuin aina ennenkin, mutta niiden määrä ja suuruus kasvavat kaiken aikaa - niiden saatavuus helpottuu.

Haureus ja aviorikokset selitetään yleensä osaksi "luonnollista elämää", ihmisyyttä. Aikamme moraali venyy ja paukkuu kuin jenkki-purkka kunkin tilanteen mukaan. Ohjaavaksi on tullut tarve tyydyttyä. Mikään ei saa sitä estää. Kristittynä joudumme vetämään rajaa oikean ja väärän seksuaalisuuden toteuttamisen välille. Mutta joudumme vetämään sen henkilökohtaisesti jo ennen kiusausta!

Joosefin lankeemus olisi ollut saatanan voitto. Jos hän olisi suostunut emäntänsä ehdotuksiin, Jumalan hänelle varaama tehtävä olisi jäänyt suorittamatta ja pelastussuunnitelma kärsinyt haaksirikon. Joosefin luottamus Jumalaa kohtaan oli kuitenkin suurempi kuin pelko kieltäytymisen seurauksista. Joosef ei lähtenyt 'kohtaamaan kiusausta' tai leikkimään sen kanssa. Hän pakeni.

Sovellutus:

Raamattu kehottaa Jumalan omia pakenemaan haureutta. Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan, (1Kr 6:18). Pakene nuoruuden himoja, (2Tm 2:22). Se on käytännössä sellaisten tilanteiden tietoista välttämistä, joissa tietää tulevansa kiusatuksi. Jos kiusauksella alkaa leikkiä, se saa yliotteen. Parasta on napata 'pieni kettu' kiinni heti alussa, ennen kuin se on ehtinyt käynnistää sisäistä himon koneistoa.

Kuitenkin missä synnin kierteen vaiheessa tahansa on mahdollista huutaa Jeesusta avuksi. Hän vastaa hädässä huutavan rukoukseen ja antaa voiman kiusauksen kestämiseen. Ei osoita suurta viisautta laittaa päätä leijonan kitaan ja toivoa, että eläin ei pure. On mieletöntä sukeltaa alligaattoreita kihisevään jokeen ja huutaa ilmassa: "Herra auta, Herra varjele!" Kiusauksia kannattaa paeta!

3. PETOKSEN KOHTEENA

"Kun hän nyt huomasi, että Joosef oli jättänyt vaippansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, huusi hän talonväkeään ja sanoi heille näin: "Katsokaa, hän on tuonut meille hebrealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan; tämä tuli luokseni maatakseni minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. Ja kun hän kuuli minun kirkaisevan ja huutavan, jätti hän vaippansa viereeni, pakeni ja riensi ulos." Ja hän pani vaipan viereensä siksi, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. Ja hän puhui hänelle samalla tavalla, sanoen: "Tuo hebrealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan; mutta kun minä kirkaisin ja huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni ulos". Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: "Näin sinun orjasi on tehnyt minulle", syytti hänen vihansa. Ja Joosefin isäntä otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan." 1Ms 39:13-20

Hyökkäys on paras puolustus, sanotaan. Kun saatana ei saanut Joosefia lankeamaan haureuteen, hän suunnitteli tuhoavansa ja siirtävänsä hänet syrjään. Kun ei saanut Joosefia lankeamaan ruumiin alueella, hän yritti tehdä sen hengen alueella ja kiusasi Joosefia katkeruuteen. Naisen oveluus ja häikäilemättömyys etsii vertaistaan. Hän valehteli tilanteen päinvastaiseksi kuin se oli todellisuudessa. Syyttömästä tuli syyllinen ja ahdistetusta tehtiin ahdistelija.

Messiaaninen sovellutus:

Samoin kuin Joosefille, samoin kävi Jeesukselle - vielä huonommin.

Häntä syytettiin Jumalan pilkasta, vaikka Hän on Jumala. Hän sai roiston ja ryövärin osan, vaikka oli ainoa, joka ei sitä ansainnut.

Joosefin ratkaisu merkitsi hänelle vaikeuksia. Varmasti hän aavisti sen jo ennen pakoaan. Kuuliaisuus isännälle ja Jumalalle johti hänet vankilaan. Hän ei kuitenkaan lähtenyt myymään hyvää omaatuntoaan. "Vankilassa olo hyvällä omallatunnolla on kuin taivasta verrattuna huonon oman tunnon helvettiin."

Sovellutus:

Kiusaus lupaa paljon, mutta ei anna, mitä lupaa. Lankeemuksen jälkeen on sisimpämme huonon omantunnon "poltettua maata".

Kiusauksen kestäminen on aina siunatumppi vaihtoehto kuin lankeemus, vaikka Jumala haluaakin antaa sen anteeksi ja voi kääntää senkin siunaukseksi. Vaikka ympäristö pitäisi meitä "tiukkapipoina" tai "kalkkiksina", jos emme heittäydy yhtä avoimesti syntiin, se on pieni hinta hyvästä omastatunnosta.

Maailma kohtelee kristittyä kaltoin. Mutta Jumala kääntää sen siunaukseksi ennemmin tai myöhemmin.

Mikäli Potifar olisi uskonut vaimonsa syytöksen, hänen olisi pitänyt tuomita orjansa kuolemaan. Kuitenkin hän tuomitsi tämän ainoastaan vangittavaksi ja vieläpä valkokaulusherrojen vankilaan.

Syynä on saattanut olla se, että Potifar tunsu vaimonsa taipumukset. Hän ei ilmeisestikään uskonut Joosefin syyllisyyteen, mutta ei voinut tuomita vaimoakaan menettämättä omia kasvojaan. Hänelle merkitsi enemmän hänen maineensa kuin totuus. Vrt. Pilatus. Näin Joosefista tuli sijaiskärsijä.

Sovellutus:

Mekin saatamme joutua tahtomattamme sijaiskärsijöiksi. Joku on taannut tuttunsa tai läheisensä velkoja ja joutunut maksumieheksi vuosien ajaksi. Toinen on auttanut hyvän hyvyyttään lähimmäistään, mutta onkin tullut kylmästi hyväksikäytetyksi.

Tai Sinusta on valehdeltu, eikä noita juttuja voi koskaan korjata.

Miten suhtaudut tuollaisessa tilanteessa? Katkeroidutko loppuiäksesi? Kovetatko sydämesi kaikelle hädälle vanhoen, ettet ikinä enää auta ketään.

Joosef ei katkeroittanut sisintään. Hän jätti asiansa Jumalan käsiin, joka on oikeuden mukainen - vaikka siltä ei varmasti aina tuntunutkaan. Olosuhteet eivät ratkaise kohtaloamme, vaan suhteemme Jumalaan. Jätä asiasi Jumalan käteen. Hän hoitaa sen ajallaan ja varmasti oikein. Hän kääntää siunaukseksi sen, millä maailma meitä iskee.

Hän antaa myös voiman antaa anteeksi niille, jotka ovat Sinua vastaan rikkoneet. Joosef kesti kaikilla kolmella alueella: sielun, ruumiin ja hengen alueella. Samoilla alueilla mekin joudumme kiusauksiin. Myös Jeesus kohtasi jokaisen näistä erämaassa. Mutta siinä missä me lankeamme, siinä Jeesus kesti. Hän vastasi kiusauksiin Jumalan sanalla: "On kirjoitettu..." (Mt 4:4,7,10).

Sen lisäksi Hän sovitti meidän lankeemuksemme ristillä ja otti päälleen meidän rangaistuksemme. On meidän lankeemuksemme mikä tahansa, Jeesuksen sovitus työn tähden voimme saada sen anteeksi.

JOHDATUKSEN MAKUA
Opetussarja Joosefin elämästä
Jarmo Sormunen
Opetus 3.

SIUNAUKSIA VANKILASSA

1MS 39:21-40:23

JOHDANTO:

Mitä näet tässä kuvassa? Kun meillä on vaikeaa, emme näe muuta kuin pimeyttä. On vaikea hahmottaa kokonaisuutta. Mutta jossakin vaiheessa alamme nähdä vähän valoa. Kuitenkin vasta ajan myötä näemme koko kuvan ja tarkoituksen sille, miksi meillä oli vaikeaa. Kun kuvittelemme itsemme Joosefin sandaaleihin, voimme vähän aavistaa sitä pettymystä ja turhautuneisuutta, jonka kanssa hän joutui elämään. Mutta samalla näemme aavistuksen siitä, ettei Jumala jätä vankilassakaan. Hän siunaa silloinkin kun meillä on ulkoisesti tukalaa.

1. JUMALAN KANSSA VANKILASSA

"Mutta Herra oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota ja päästä vankilan päällikön armoihin. Ja vankilan päällikkö uskoi kaikki vangit, jotka vankilassa olivat, Joosefin haltuun. Ja kaikki, mitä siellä toimitettiin, tehtiin hänen toimestaan. Eikä vankilan päällikkö ollenkaan valvonut sitä, mikä oli Joosefille uskottu, sillä Herra oli Joosefin kanssa. Ja Herra antoi menestyä sen, mitä hän teki." 1Ms 39:21-23

Joosef koki elämässään kaksi hirvittävää kokemusta, Dootanin ja Listin. Dootanissa veljet pettivät Joosefin, heittivät hänet kaivokuoppaan ja myivät arabikauppiaille. Listissä Potifarin vaimo petti hänet ja hänet heitettiin vankikuoppaan. Molemmissa kohdissa käytetään samaa sanaa boor. Historia siis toisti itseään. Nyt sekä Joosefin oma perhe että pakanat olivat hylänneet hänet - siitäkkin huolimatta, että hän eli puhdasta ja moitteetonta elämää.

Messiaaninen sovellutus:

Yhtäläisyyksiä Jeesukseen ei ole vaikea löytää. Jeesuksenkin elämään liittyi kaksi alentumista: Isän kirkkauden kodista Betlehemiin, eläintenruokinta kaukaloon - jumaluudesta ihmiseksi. Getsemanesta tutkintovankeuteen Kaifaan palatsin kellariin ja sieltä Golgatalle - synnittömästä kirotuksi.

Vankila oli Joosefille kuin esikuvallinen Golgata ja matka tuonelaan. Jeesus oli maan povessa kolme vuorokautta, Joosef kolme vuotta. Mutta toisin kuin Jeesus, Joosef ei menettänyt henkeään. Egyptiläinen vankila oli tavallisesti maakuoppa. Vangit laskettiin sinne tikapuita pitkin, jotka sitten vedettiin ylös. Päälle laskettavan ritilän läpi vankeja oli helppo ruokkia, tarkkailla ja vartioida. Kuoppa oli päivällä kuuma ja yöllä kylmä.

Tässä vankilassa, johon vankeinhoidon ylipäällikkö Potifar Joosefin heittäti, säilytettiin kuninkaan vankeja. Se oli hallitsijaa vastaan tehtyihin rikoksiin syylistyneiden 'tutkintovankila'. Toisten mukaan olot olisivat olleet tavallista helpommat, joidenkin mukaan tavallista rajummat.

Jumala joka tapauksessa siunasi Joosefia niin, että hän pääsi vankilan vastaavan johtajan suojelukseseen. Missä määrin Potifar suositteli Joosefia, jää vain arvailtavaksi. Joosef sai jälleen huoneenhaltijan, uskotun miehen tehtävän. Hän sai toimia vapaasti vankilan johtajana, kuitenkin muistaen olevansa vanki. Siunaus ja menestys seurasivat siis Joosefia vankilaankin, koska Herra oli hänen kanssaan. Sanonta toistuu tässä luvussa 39 neljä kertaa! Mihin tahansa Jumala Joosefin vei, Hän oli tämän kanssa - kaikissa olosuhteissa isän kodista orjuuteen, vankilaan ja faraon hoviin asti. Tämä on oikeaa menestysteologiaa, Jumalan läsnäoloa vaikeuksien keskellä.

Samaa kokivat, vaikkakin vielä konkreettisemmin, Danielin kolme ystävää, kun nämä heitettiin palavaan pätsiin, koska eivät suostuneet kumartamaan Nebukadnessarin kuvapatsasta. Dan 3:24-25: Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyti ja nousi kiiruusti ylös ja lausui hallitusmiehilleen sanoen: "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Totisesti, kuningas!". Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tullessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika".

Sovellutus:

Jumala on luvannut olla myös meidän kanssamme - kaikissa olosuhteissa. Joskus tuo läsnäolo on koettavissa, joskus ei. Meidänkin elämässämme on tilanteita, jolloin jäämme yksin, jolloin joku on meidät pettänyt tai jolloin koemme olevamme kuin vankilassa. Silloin ei tunnu siltä, että Jeesus olisi lähellä.

Silloinkin saamme luottaa sanaan, jonka Jeesus seuraajilleen antoi Mt 28:20: "Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." Vrt. Veli taivaallinen...

2. HERRAT KALTEREISSA

"Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipoja rikkoivat herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan. Ja farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa, ylimmäiseen juomanlaskijaan ja ylimmäiseen leipojaan, ja panetti heidät vankeuteen henkivartijain päämiehen taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vankina. Ja henkivartijain päämies antoi heille Joosefin heitä palvelemaan. Niin he olivat jonkun aikaa vankeudessa. Ollessaan vankilassa vangittuina he molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipoja, näkivät samana yönä unta, kumpikin unensa, ja kummankin unella oli oma selityksensä. Ja kun Joosef aamulla tuli heidän luokseen, huomasi hän heidät alakuloisiksi. Silloin hän kysyi faraon hoviherroilta, jotka olivat

hänen kanssansa vankeudessa hänen isäntänsä talossa: "Miksi te olette tänään niin murheellisen näköiset?" He vastasivat hänelle: "Olemme kumpikin nähneet unen, eikä ole niiden selittäjää". Ja Joosef sanoi heille: "Unien selitykset ovat Jumalan; kertokaa kuitenkin minulle". 1Ms 40:1-8

Leipuri ja viininlaskija olivat molemmat arvostettuja ylimyksiä. Heidän tehtävänsä oli äärimmäisen luottamuksellinen. Ravinnosta vastaavilta vaadittiin ehdotonta uskollisuutta hallitsijalle. Myrkyttäminen oli perinteisesti hallitsijoiden kohdalla helpoin surmaamistapa. Esimerkiksi juomanlaskijan tehtävä oli Sekä juoman että ruoan maistajan tehtävä. Hän varmisti omalla hengissä pysymisellään, että hallitsijan ravinnossa ei ollut myrkkyä.

Ilmeisesti faaraan ravinnosta oli löytynyt aihetta epäilyksiin. Joku oli mahdollisesti yrittänyt laittaa faaron ravintoon jotakin myrkyllistä. Oliko faarao mahdollisesti sairastunut, sitä ei kerrota.

Joka tapauksessa kaksi vastuullisinta henkilöä joutui epäiltyjen listalle. Tutkimusten myötä syyllinenkin myöhemmin paljastui.

Messiaaninen sovellutus:

Samoin kuin Jeesuksella, samoin Joosefillakin oli omalla kärsimyspolullaan kaksi 'rikostoveria'. Samoin kuin Golgatalla toinen ryöväreistä sai Jumalan armon, samoin näistäkin lopulta armahdettiin.

Viittaus Henkivartijain päämiehen taloon osoittaa Potifarin läheisen suhteen vankilatoimeen. Vankila, jossa Joosefia ja muita kuninkaan vankeja säilytettiin, sijaitsi Potifarin asuinrakennusten läheisyydessä. Vaikka Joosef oli vankilan vastaava, hän sai erityistehtäväkseen kahden ylhäisen vangin palvelemisen. Näin ollen olot eivät voineet olla tässä vaiheessa enää yhtä surkeat kuin alussa.

Jälleen Jumala johdatti Joosefia unien kautta, tosin tällä kertaa toisten näkemien unien kautta. Miesten unet vetivät heidät vakaviksi. Molemmat ymmärsivät unien olleen enemmän kuin painajaisia. Niissä oli viesti. Joosef tiedusteli syytä miesten masennukseen. Siinä on nähtävissä empaattisuutta, mikä ei näissä oloissa ollut aivan luonnollista. Oltiinhan vankilassa! Positiivisuus ei välttämättä ollut noissa olosuhteissa kaikkein luonnollisin mielen tila.

Unien selittämiseen oli hoveissa ammattimiehiä, jotka tulkitsivat unia yleensä kuninkaalle mieluisasti. Sekä Egyptissä että Babyloniassa laadittiin unikirjoja, jotka sisälsivät esimerkkiunia tulkinta-avaimineen. Uskottiin näet, että jumalat puhuivat unien kautta, mutta eivät paljastaneet kuitenkaan niiden merkitystä.

Unien selitykset ovat Jumalan; kertokaa kuitenkin minulle. Joosef ei kerskaillut unillaan tai niiden selityksillä, vaikka hänellä olikin niistä kokemusta. Hän tunnusti, että vain Jumala voisi antaa niihin selityksen.

Sovellutus:

Meidänkin aikamme ihmiset ovat kiinnostuneet unista, joskus epäterveen paljon. Silloin kun ihmisellä ei ole yhteyttä Jumalaan ja Hänen johdatukseensa, hän turvautuu helposti mihin tahansa keinoon, jonka luvataan paljastavan tulevaisuutta. Yksi sellainen keino on unet. Kun joku näkee erikoiselta tuntuvan unen, selitystä etsitään Freudin tai uudempien uniselittäjien oppaista. Tämä ei ole ihan vierasta tämän päivän kristillisyydestäkään. On olemassa unia, joiden kautta Jumala puhuu. Mutta Hänen tulee antaa niihin aina myös selitys - jota ei voi oppia kirjoista.

Raamatussa Jumala puhuu unien kautta yllättävän vähän. Aikamme 'unibuumin' myötä opetetaan,

että kuka tahansa voi selittää omia uniaan kirjojen ja symbolien avulla ja jopa että kaikilla unilla on jokin merkitys. Tällä tiellä ajaudumme oman psyykemme armoille ja varmasti harhaan. Psykeen osuuteen on yliluonnollisissa ilmiöissä ja karismaattisuudessa ylipäätään syytä kiinnittää huomiota. Sielullisuuden ja hengellisyyden raja on toisinaan kuin veteen piirretty viiva. Vain Jumala voi antaa rakentavia merkityksellisiä unia. Ja vain Jumala voi antaa niihin selityksen. Mistä sitten erottaa unen, joka on Jumalasta? Se ajaa Kristuksen luo. Se kirkastaa Jeesusta. Se on sopusoinnussa Raamatun ilmoituksen kanssa. Jumala antaa armolahjoja. Jumala puhuu unien kautta. Mutta ne on aina koeteltava Jumalan sanalla.

3. JUOMANLASKIJAN UNI

"Niin ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Joosefille ja sanoi hänelle: "Minä näin unta, ja katso, minun edessäni oli viinipuu; viinipuussa oli kolme oksaa, ja samassa kun se alkoi versoa, sen kukat puhkesivat ja marjat sen rypäleissä kypsyivät. Ja minulla oli faraon malja kädessäni, ja minä otin marjat ja pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon käteen."

Ja Joosef sanoi hänelle: "Tämä on sen selitys: kolme oksaa merkitsee kolmea päivää. Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinun pääsi ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Ja sinä annat faraon maljan hänen käteensä niinkuin ennenkin, kun olit hänen juomanlaskijansa. Mutta muista minua, kun sinun hyvin käy, ja tee minulle laupeus mainitsemalla minusta faraoille ja toimittamalla minut pois tästä talosta. Sillä minut on varastettu hebrealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään, mistä minut olisi tullut panna tähän vankikuoppaan." 1Ms 40:9-15

Unien selitys näyttää yksinkertaiselta. Mutta Joosefkaan ei kyennyt siihen ilman Jumalan armoa ja vaikutusta. Unessa juomanlaskija näki kolme oksaa, jotka Joosef yhdisti kolmeen päivään. Uni ennusti juomanlaskijan armahtamisen ja palauttamisen kolmen päivän kuluttua takaisin entiseen tehtäväänsä. Se rohkaisi varmasti miestä. Mutta hän ei voinut olla varma sen todenperäisyydestä, ennen kuin se todella toteutui.

Unet ja profetiat on tarkoitettu rohkaisemaan Jumalan omaa luottamaan Jumalaan vastakin, ei tekemään ratkaisuja pelkästään niiden perusteella. Joosefin vastauksessa juomanlaskijalle tulee esiin hänen ahdistuksensa ja tuskansa. Hän koki olonsa petetyksi ja hylätyksi. Hän ei nauttinut osastaan, mutta tyytyi siihen ja luotti Jumalan pitävän hänestä huolta. Hän ei kuitenkaan jäänyt täysin passiivisesti odottamaan kohtaloaan. Hän vetosi juomanlaskijaan, että tämä toimisi vapauduttuaan Joosefin vapautumiseksi.

Sov. Missä määrin me voimme toimia odottaessamme Jumalan aikaa?

Messiaaninen sovellutus:

Joosefin pyynnössä muista minua, kun sinun hyvin käy kaikuvat messiaanisesti toisen ristinryövärin sanat Muista minua, kun tulet valtakuntaasi, (Lk 23:42). Noissa sanoissa kaikuu myös Jeesuksen huokaus Getsemanessa: "Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä", (Mt 26:39).

Pään korottaminen esiintyy tässä luvussa kolme kertaa. Sen takaa ovat kuultavissa Jeesuksen sanat: Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni, (Jh 12:32). Jeesus ylennettiin sekä ristille että takaisin taivaaseen. Myös viininlaskija korotettiin takaisin arvokkaaseen asemaansa.

Vertauskuvallisuus on näissä tapahtumissa päällekkäin ja sisäkkäin. Kolme päivää on viittaus Jeesuksen kolmeen päivään haudassa. Messiaanisuus huokuu tämän kertomuksen jokaisesta käänteestä.

4. LEIPURIN UNI JA SELITYS

"Kun ylimmäinen leipoja näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, sanoi hän hänelle: "Myöskin minä näin unen, ja katso, kolme nisuleipäkoria oli minun pääni päällä. Ja ylimmässä korissa oli kaikenlaisia leivoksia faraon syötäväksi, mutta linnut söivät ne korista, joka oli minun pääni päällä." Joosef vastasi ja sanoi: "Tämä on sen selitys: kolme koria merkitsee kolmea päivää. Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinun pääsi ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi." Kolmantena päivänä sen jälkeen, faraon syntymäpäivänä, tämä laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti palvelijainsa joukosta sekä ylimmäisen juomanlaskijan että ylimmäisen leipojan pään. Ylimmäisen juomanlaskijan hän asetti hänen entiseen juomanlaskijan toimeensa, niin että hän sai antaa maljan faraon käteen; mutta ylimmäisen leipojan hän hirtätti, niinkuin Joosef oli heille selityksessään sanonut. Mutta ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Joosefia, vaan unhotti hänet." 1Ms 40:16-23

Leipuri rohkaistui toisen saamasta myönteisestä vastauksesta ja innostui kertomaan unensa Joosefille. Mutta hänen saamansa vastaus ei ollutkaan rohkaiseva. Vrt. Moni suomalainenkin on innostunut menemään vaikkapa rukousjonoon, kun on kuullut kaverin parantuneen. Moni on myös katkeroitunut, kun ei Jumala ei olekaan parantanut vaan on puhunut vaikenemalla.

Leipurin saama uni viittasi sekin, juomanlaskijan unen tavoin, hänen entiseen tehtäväänsä. Se puhuu omalta osaltaan siitä, miten Jumala tuntee jokaisen ihmisen elämän tilanteen, ottaa sen huomioon ja puhuu sitä kieltä mitä ihminen ymmärtää. Sanoma oli varmasti leipurille eikä kenellekään toiselle. Vrt. Kun Jumala puhuu vaikkapa profetian sanojen kautta ihmiselle, Hän puhuu niin, että ihminen varmasti tietää Jumalan puhuvan juuri hänelle - vaikka toiset eivät tietäisi siitä mitään.

Jumala voi puhua esim. julkisessa tilaisuudessa tiedonsanojen kautta. Jumala ottaa huomioon Sinunkin elämäntilanteesi ja antaa Sinun ymmärtää, että Hän tietää ja tuntee Sinun tilanteesi. Eikä Hän halua nolata Sinua. Vrt. Kokemus New Wine -seminaarissa. Leipurin uni toteutui. Saman päivänä, faraon syntymäpäivänä, kun juomanlaskija sai takaisin tehtävänsä, korotettiin leipurin pää hirteen.

Messiaaninen sovellutus:
Molemmat herrasvangit korotettiin kolmen päivän kuluttua unen näkemisestä. Toinen korotettiin takaisin virkaansa ja toinen hirsipuuhun.

Merkillisellä tavalla tämän tapahtuma viittaa ainakin kolmella tavalla Jeesukseen: Jeesuksen lailla Joosefillakin oli kaksi ryöväriä rinnallaan vankilassa. Jeesuksen lailla toinen heistä korotettiin kuninkaan virkaan. Jeesuksen lailla toinen korotettiin puuhun ja tapettiin.

Ihmiskunta jakautuu kahtia Jeesuksen suhteen. Toiset turvautuvat Häneen ryövärin lailla. Toiset pilkkaavat Häntä kuollessaankin. Toiset pelastuvat paratiisiin ja taivaaseen. Toiset eivät. Turvautuminen Jeesukseen ratkaisee kaiken.

Joosef koki pettymyksen toisensa jälkeen. Ikään kuin siinä ei ollut jo tarpeeksi, että veljet pettivät, että Potifarin vaimo petti. Myös juomanlaskija petti unohti, lupauksistaan huolimatta Joosefin vankilaan kahdeksi vuodeksi! Ajattele

kaksi vuotta!

Sovellutus:

Kun katsomme Joosefin elämää, voimme saada lohdutusta ja rohkaisua jaksaa omassa vankilassamme vielä hetken. Se hetki koittaa varmasti, kun Jumala vapauttaa Sinut tuosta vankilasta. On se sitten sairauden, ihmissuhteen tai taloudellisen hädän vankila.

Joosefin elämästä voi kiusattu saada lohdutusta. Vielä enemmän Jeesuksen elämästä! Jeesus kärsi kaiken Sinun tähtesi, jotta Sinä et joutuisi iankaikkisen helvetin vankilaan.

Voi olla että joku meistä istuu tänään sisäisessä vankilassa jonkin synnin tähden. Omatunto polttaa.

Paljastetuksi tulemisen

pelko ahdistaa. Jeesus haluaa vapauttaa Sinut tänään tuosta

vankilasta. Sinun ei tarvitse odottaa kahta vuotta. Jeesus on sovittanut Sinun syntisi. Sinä saat

tunnustaa kaiken Jumalalle ja kävellä täältä kirkosta vapaalle jalalle. Sillä Jeesus on avannut meille kaikille oven ulos synnin vankilasta.

JOHDATUKSEN MAKUA
Opetussarja Joosefin elämästä
Jarmo Sormunen
Opetus 4.

PALVELUKSEEN

HALUTAAN

1MS 41:1-57

JOHDANTO:

Kertomus rumasta ankan poikasesta.
Esimerkki Amy Carlmichaelista.
Jumala on antanut Sinulle paljon sellaista, josta et vielä tiedä.
Hänen yhteydessään se puhkeaa esiin.
Jumalan aikataulussa ei ole virheitä.
Kun aika oli täyttynyt, korotettiin Joosef Egyptin hallitsijaksi.
Kun aika oli täyttynyt, lähetti Jumala Poikansa.

I JOOSEFIA TARVITAAN

1MS 41:1-24

1. FARAON UNET

1Ms 41:1-8

“Kahden vuoden kuluttua tapahtui, että farao näki unen; hän oli seisovinaan Niilivirran rannalla. Ja katso, virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka kävivät laitumella kaislikossa. Ja katso, niiden jälkeen nousi virrasta toiset seitsemän lehmää, rumia ja laihoja; ne asettuivat edellisten lehmien viereen virran rannalle. Ja ne rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi.

Mutta hän nukkui uudestaan ja näki toisen kerran unta: seitsemän paksua ja kaunista tähkäpäätä kasvoi samassa oljessa. Ja katso, niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän tähkäpäättä, ohutta ja itätuulen polttamaa. Ja nämä ohuet tähkäpääät nielivät ne seitsemän paksua ja täyteläistä tähkäpäättä. Siihen farao heräsi, ja katso, se oli unta.

Mutta aamulla hänen mielensä oli levoton, ja hän kutsutti eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja kaikki viisaat; ja farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut sitä, joka olisi voinut selittää ne faraoille.”

Joosef oli ollut tähän mennessä vankilassa kaikkiaan kolme vuotta.

Jumala oli pitänyt hänestä huolen, mutta vankila oli silti nöyryyttävä ja kamala paikka. Eikä Joosef tiennyt, miten kauan vankeutta kestäisi.

Farao, josta tässä puhutaan oli mahdollisesti Sesostris II, joka hallitsi Egyptiä 1897-1880 eKr.

Jumalien ajateltiin johdattavan hallitsijoita erityisesti unien kautta. Sitä varten heillä oli suuri ammattimaisia unien selittäjiä.

Farao pelästyi poikkeuksellista untaan. Se erosi kaikista muista unista.

Farao seisoj unessa Niilivirran rannalla, joka oli Egyptin yltäkülläisyyden perusta, todellinen 'runsauden sarvi'. Jokavuotiset tulvat kastelivat sen suistoalueet ja toivat mukanaan hedelmällistä humusta. Niin viljalla kuin muullakin kasvillisuudella oli erinomaiset kasvuolosuhteet.

Farao näki seitsemän lihavan lehmän nousevan syvästä vedestä ja tulevan rantaveteen syömään rantakaislikkoa, jota tuolloin kasvoi kaikkialla Niilin rannalla, ja jota lehmät käyttivät ravinnokseen. Nämä lehmät olivat lihavia ja kauniita.

Niiden vierelle nousi vedestä seitsemän rumaa ja laihaa lehmää. Laihat lehmät söivät lihavat lehmät.

Farao heräsi tähän uneen, joka tuntui aikamoiselta painajaiselta, mutta nukahti hetken päästä uudelleen.

Toinen uni kuvasi viljan olkea, jossa oli seitsemän paksua ja hyvin kasvanutta tähkää. Niiden tyvestä kasvoi seitsemän aavikkotuulen polttamaa kituvan näköistä tähkää, jotka nielivät paksut tähkät.

Jälleen faraoo heräsi uneensa ja vietti ilmeisen levottoman loppuyön. Aamulla hän kutsutti eteensä Egyptin tietäjät ja unien selittäjät.

Toisin kuin unet yleensä, faraon unet eivät noussetkaan hänen alitajunnastaan, vaan ne olivat Jumalan antamia. Siksi selittäjien unikirjat eivät antaneet selvyyttä unien merkityksestä.

Sovellutus:

Jumala voi puhua unien kautta.

Vrt. Ystävänä uni tienristeyksestä.

Unet täytyy koetella Raamatulla.

2. NYT MINÄ MUISTAN

1Ms 41:9-16

"Silloin puhui ylimmäinen juomanlaskija faraolle sanoen: "Nyt minä muistan rikokseni. Faraoo oli vihastunut palvelijoihinsa, ja hän pani minut vankeuteen henkivartijain päämiehen taloon, minut ja ylimmäisen leipojan. Niin me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta; me näimme kumpikin unemme, jolla oli oma selityksensä. Ja siellä oli meidän kanssamme hebrealainen nuorukainen, henkivartijain päämiehen palvelija. Hänelle me kerroimme unemme, ja hän selitti ne meille; hän selitti, mitä kummankin uni merkitsi. Ja niinkuin hän meille oli selittänyt, niin kävikin: minut asetettiin entiseen virkaani, toinen hirtettiin."

Silloin faraoo kutsutti Joosefin eteensä. Ja hänet tuotiin kiiruusti vankikuopasta. Ja hän ajatti

hiuksensa ja muutti vaatteensa ja tuli faraon eteen. Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen nähnyt unen, eikä ole sen selittäjää, mutta olen kuullut kerrottavan sinusta, että kun kuulet unen, sinä voit sen selittää". Joosef vastasi faraolle sanoen: "En minä; mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen"."

Ylimmäinen juomanlaskija näytti todella unohtaneen vankeudessa tapahtuneen. Miten valikoivasta muistista on kysymys, jää vain arvattavaksi. Heprealaisen orjan kautta saadusta avusta kertominen ei voinut olla kaikissa olosuhteissa viisasta, sillä egyptiläiset halveksivat heprealaisia. Nyt oli hyvä tilaisuus kääntää häpeällinenkin asia poliittiseksi voitoksi.

Vrt. Jollakin unohtamallamme asialla voi olla suuri merkitys toiselle.

Faraon hätä oli niin suuri, että kuka tahansa kelpasi selittäjäksi. Juomanlaskijan todistuksella oli suuri merkitys.

Sovellutus:

Niin kuin juomanlaskija lupasi hätänsä hetkellä mitä tahansa, samoin moni on luvannut antaa elämänsä Jumalalle, jos tästä tai tästä selviää - mutta on sitten unohtanut lupauksensa.

Moni Jeesuksen kohdannut on 'unohtanut' sen avun, jonka on Herralta saanut. Tai ainakin on unohtanut kertoa siitä muille.

Meidät on kutsuttu jakamaan toisille sitä hyvää, jota olemme Jumalalta saaneet. Tehtävämme on todistaa Jeesuksesta niille, jotka Jumala elämäämme johdattaa.

Usein epäsoviva 'poliittinen tilanne' tukkii kristitynkin suun. Apostoli Paavali rohkaisi arkaa ja nuorta Timoteusta: Saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. (2Tm 4:2)

Tämä ei tarkoita epäkohteliaisuuden tai tönkeyden hyväksymistä. Jeesuksesta tulee todistaa rakkaudessa ja huomaavaisuudella.

Ihminen pystyy ottamaan vastaan melkein mitä tahansa, jos hän ymmärtää toisen rakastavan häntä.

Joosefin täytyi muuttaa ulkoista olemustaan faraon tapaamista varten. Egyptissä paljaaksi ajeltu pää ja leuka edusti ainoaa oikeaa ja sivistynyttä miesmuotia. Tukka ja parta kuuluivat sivistymättömien kansojen tapoihin. Ylhäiset käyttivät kyllä tukkaa ja partaa, mutta se oli keinotekoinen.

Joosefia oli riisuttu vankilassa omista kyvyistä. Hän oli kokonaan riippuvainen Jumalasta. Selittäjän lahja ei ollut hänen omansa vaan Jumalan.

Niinpä faraonkin edessä hän oli heti valmis antamaan kunnian yksin Jumalalle.

II UNET AVAUTUVAT

1MS 41:25-46

1. UNIEN SANOMA

1Ms 41:25-32

"Niin Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet merkitsevät kumpikin samaa; Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän on tekemä. Seitsemän kaunista lehmää merkitsee seitsemää vuotta, seitsemän kaunista tähkäpäättä merkitsee myös seitsemää vuotta; unilla on sama merkitys. Ja seitsemän laihaa ja rumaa

lehmää, jotka nousivat niiden jälkeen, merkitsee seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähtäpäätä merkitsee seitsemää nälkävuotta.

Tätä minä tarkoitin, kun sanoin faraolle: Jumala on antanut faraon nähdä, mitä hän on tekevä. Katso, tulee seitsemän vuotta, jolloin on suuri viljavuus koko Egyptin maassa. Mutta niitä seuraa seitsemän sellaista nälkävuotta, että Egyptin maan entinen viljavuus kokonaan unhottuu, ja nälänhätä tuottaa maalle häviön. Eikä enää tiedetä mitään maassa vallinneesta viljavuudesta sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on oleva ylen kova.

Mutta että uni toistui faraolle, se tietää, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala antaa sen pian tapahtua.”

Unien selitys näyttää jälkeinpäin katsottuna yksinkertaiselta. Mutta ilman Jumalan yliluonnollista viisautta ja ilmoitusta ne olisivat jääneet arvoituksiksi.

Luku seitsemän viittaa Raamatussa Jumalan täydellisyyteen. Itse Kaikkivaltias oli tämän ilmoituksen takana. Aikamäärät olivat Hänen asettamiaan ja julistavat samalla Hänen valtaansa - ei faraon valtaa.

Unien sanoma oli sama, niin että jälkimmäinen eräällä tavalla selitti ensimmäistä. Egyptillä olisi edessään seitsemän viljavaa vuotta ja sen jälkeen seitsemän nälkävuotta.

Nälkä, joka yltäkyläisyyttä seuraisi, olisi niin täydellistä, ettei Egyptiäkään enää muistettaisi yltäkyläisenä vilja-aittana, jollaisena se tunnettiin kaikkialla maailmassa.

Samana sanoman toistuminen molemmissa unissa osoitti Jumalan toteuttavan sanansa ilman ehtoja. Kyse ei ollut ehdollisesta profetiasta, vaan ehdottomasta Jumalan päätöksestä, johon ihminen ei voinut elämällään vaikuttaa millään tavalla.

Egyptillä olisi kuitenkin toivoa, sillä Jumala ilmoitti tapahtuvasta etukäteen. Näissä jakeissa ajatus kerrotaan kahdesti.

Jumala halusi ilmoittaa kaiken faraolle, jotta hänellä olisi mahdollisuus varautua tulevaan! Jumala halusi säästää Egyptin kansan.

Kyseessä oli kuitenkin enemmänkin kuin vain Egyptin kohtalo. Yltäkyläisyys ja nälkä palvelivat Jumalan pelastushistorian välikappaleina.

Ilman nälkää Israel ei olisi koskaan tullut Egyptiin. Ilman Egyptiä Jaakobin heimosta ei olisi tullut yhtenäistä kansaa. Ilman identiteettiä se ei olisi säilynyt historian myrskyissä, niin että siitä sitten syntyi Messias. Ilman Josefia Egypti ei olisi osannut varautua tulevaan.

Sovellutus:

Jumalan profetiat ovat usein sekä ehdottomia että ehdollisia. Esim. Niiniven tuho ja Joonan saarna. Jumala antoi Niinivelle noin 200 vuotta armon aikaa, kunnes Joonan profetia toteutui. Kuitenkin Joonan saarnan kuullut ja syntejään katunut sukupolvi sai armon.

Samoin Juudan kansa sai armon aikaa hurskaiden kuninkaiden vaikutuksesta. Lopulta Jumala laittoi täytäntöön uhkauksensa.

Myös Suomi sai armon aikaa 'Suuren ja mahtavan' varjossa nöyryttyään rukoukseen ja parannukseen. Tulevaisuutemme ja itsenäisyytemme ovat kuitenkin täysin riippuvaisia kansamme

suhteesta Kristukseen.

Raamatun lopunajalliset tuomiot ovat ehdottomia. Antikristuk-sen aika tulee varmasti, vaikka emme tiedäkään tarkkoja aikoja

Mutta samoin kuin faraolle Jumala on ilmoittanut meillekin kaiken tärkeän etukäteen voidaksemme olla valmiita. Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo, (Rm 15:4).

Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää. Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!" (Ilm 22:6-7).

Meillä on Ramattu täynnä profetioita tulevasta. Teemme hyvin, jos luemme niitä, uskomme niitä ja otamme ne huomioon elämässämme.

2. NYT TARVITAAN MIESTÄ

1Ms 41:33-37

“Nyt valitkoon siis farao ymmärtäväisen ja taitavan miehen ja asettakoon hänet Egyptin hallitusmieheksi. Näin tehköön farao: asettakoon päällismiehiä maahan ja ottakoon viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä viljavuotena. Ja koottakoon näinä hyvinä vuosina, jotka tulevat, kaikki niiden sato ja kasattakoon viljaa faraon haltuun, talletettakoon sato kaupunkeihin ja säilytettäköön, niin että maalla on eloa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka kohtaavat Egyptin maata. Niin ei maa joudu perikatoon nälänhädän aikana." Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa.”

Oli ennenkuulumatonta, että egyptiläinen olisi neuvonut faraota suoraan. Hoviherrojen tapana oli antaa hallitsijalleen vinkkejä, jotka johtivat hänet viisaaseen päätökseen. Näin farao sai päätöksistä kunnian.

Siten oli täysin uskomatonta ja uhkarohkeaa, että vierassyntyinen pakana neuvoi hallitsijaa.

Kuitenkin sekä Joosef että farao tiesivät Jumalan puhuvan tämän miehen kautta. Jumala antoi Joosefille viisauden ja tiedon sanat.

Jumalan neuvo oli lyhyt ja yksinkertainen.
Oli valittava yksi mies johtamaan käytännön toimia.

Tuli nimetä päällismiehiä ympäri maata johtamaan viljaprojektia alueellisesti.

Hyvinä vuosina piti kerätä 20% sadosta talteen nälkävuosien varalle.

Viljavarastot keskitettiin kaupunkeihin faraon sinetin alle.

Neuvo sai hyvän vastaanoton.

Sovellutus:

- Jumalan tulevaisuuteen liittyvä ilmoitus tähtää aina toimintaan.
- Se saa ihmiset ojentautumaan sanan mukaan.
- Sellaisen profetian, joka vain pelottaa ja lamaannuttaa, saa jättää omaan arvoonsa.

3. SINÄ OLET SE MIES

1Ms 41:38-46

“Ja farao sanoi palvelijoilleen: "Voisimmeko löytää ketään, jossa on Jumalan henki niinkuin tässä?"
Ja farao sanoi Joosefille: "Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei ole ketään niin ymmärtäväistä ja taitavaa, kuin sinä olet. Hoida sinä minun taloani, ja sinun käskyäsi totelkoon kaikki minun kansani; ainoastaan valtaistuimen puolesta minä olen sinua korkeampi."

Ja farao sanoi Joosefille: "Katso, minä asetan sinut koko Egyptin maan hallitusmieheksi". Ja farao otti sinettisormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen ja puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultakäädyt hänen kaulaansa. Ja hän antoi hänen ajaa omissa, lähinnä parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: abrek! Niin asetettiin hänet koko Egyptin maan hallitusmieheksi. Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen farao, mutta sinun tahtomattasi älköön kukaan nostako kättä tai jalkaa koko Egyptin maassa".

Ja farao nimitti Joosefin Saafenat-Paneahiksi ja antoi hänelle puolisoiksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Niin Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata. Joosef oli kolmenkymmenen vuoden vanha, kun hän tuli faraon, Egyptin kuninkaan, palvelijaksi. Ja Joosef lähti faraon luota ja kulki läpi koko Egyptin maan.”

Joosef ei tyrkyytynyt tehtävään. Jo pelkästään asian esittäminen tapahtui hengen lähdön uhalla. Itsensä suosittelu oli merkinnyt varmaa kuolemaa.

Farao otti vastaan Jumalan ilmoituksen ja ojentautui sen mukaan. Hän ymmärsi Jumalan puhuneen Joosefin kautta ja ymmärsi samanlaista viisautta tarvittavan jatkossakin. Sopivampaa henkilöä ei voitu kuvitellakaan.

Faraon hovi tuskin oli innoissaan tämän pakanan nimityksestä. Farao toimi rohkeasti janäytti samalla valtansa.

Joosef nimitettiin jälleen huoneenhaltijaksi, joka toimi isäntänsä valtuutuksella yksin tälle kaikesta vastuussa.

Huom! Tällaiseen tehtävään Joosef oli saanut jo hyvän koulutuksen esim. Potifarin talossa. Tämä oli hänen ammattinsa! Hän ei joutunut tehtävään kylmiltään. Kuitenkin vastuun määrä kasvoi suunnattomasti.

Sovellutus:

Hengellisessä vastuussa on sama lainalaisuus.

Jumala kouluttaa tehtävissä, jotka valmistavat suurempia vastuita varten. Sinullakin on kutsumus seurakunnassa. Hän näyttää sen Sinulle, kun sitä pyydät ja kasvattaa Sinua askel askelelta. Ilmeisen juhlallisissa virkaanasettajaisissa: Farao antoi Joosefille sinettisormuksensa, jolla vahvistettiin kuninkaalliset dokumentit. Joosef toimi siis todella faraon arvovallalla tehden itsenäisiä päätöksiä hallitsijan puolesta. Kuninkaallisen vaatetuksen lisäksi Joosef sai kultakäädyt asemansa merkiksi ja menopelikseen valtakunnan toiseksi hienoimman kärryn. Huuto 'polvillenne' liittyi hallitsijan ulkoisen aseman tunnustamiseen. Joosef tunnustettiin Egyptin hallitsijaksi! Uuteen asemaan liittyi myös egyptiläinen vaimo Aasenat, auringon jumalan palvontaan omistautuneen papin, Poti-Feran tytär. Statukseen liittyi uusi egyptiläinen nimi, Saafenat-Paneah, jonka merkitys on jäänyt epäselväksi.

Messiaaninen sovellutus:

Joosef alennettiin vankeuteen, Jeesus alennettiin meidän tähtemme synniksi, Jumalan hylkäämäksi.

Joosef korotettiin vankilasta kuninkaalliseen arvoon, Jeesus korotettiin haudasta ja maan päältä taivaalliseen loistoonsa. Joosef toimi kaikella hallitsijan arvovallalla. Jeesus toimi Isänsä, maailmankaikkeuden hallitsijan vallalla.

Joosef sai sinettisormuksen, jolla vahvistettiin kaikki kuninkaalliset dokumentit. Jeesuksen nimi on sinetti ja valtakirja, jota Isä kunnioittaa. Joosefin edessä langettiin polville. Jeesuksen edessä ovat polvistuneet täällä ajassa miljoonat ihmiset ja antaneet kunnian Herralleen. Loputkin polvistuvat kerran viimeisellä tuomiolla. Joosef oli kolmekymmentävuotias aloittaessaan tehtävänsä, jota varten hän oli syntynytkin. Jeesuskin oli kolmekymmentävuotias aloittaessaan maanpäällisen toimintansa.

Joosef asetettiin pelastamaan Egyptin kansa nälkäkuolemalta. Jeesus asetettiin pelastamaan meidät ikuiselta kadotukselta.

Jeesus on valmistanut meille yltäkyläisen elämän jo täällä ja kerran ikuisuudessa.

Hän antaa meille leipää taivaallisista varastoista.

JOHDATUKSEN MAKUA
Opetussarja Joosefin elämästä
Jarmo Sormunen
Opetus 5.

SIPERIA OPETTAA

1MS 42:1-43:14

JOHDANTO:

Monille meistä on tuttu sanonta: "Luurankoja kaapissa". Sillä tarkoitetaan yleensä sellaisia asioita ihmisen elämässä, joiden ei toivoisi mistään hinnasta, koskaan, tulevan toisten tietoisuuteen. Kyse voi olla rikoksesta, valheesta tai jostakin häpeällisestä synnistä. Raamatun mukaan kaikki kätkeyty tulee julki ennemmin tai myöhemmin. Ikään ei jää piiloon.

Joosefin veljien elämässä oli luuranko kaapissa. Se vaivasi heitä ilmeisesti joka ikinen päivä. He olivat myyneet oman veljensä orjaksi midianilaisille kauppiaille - todennäköiseen kuolemaan. Tuosta hetkestä oli kulunut 22 vuotta. Joosef oli viety Egyptiin, Potifarin taloon, jossa hänet petettiin, heitettiin vankilaan ja petettiin taas. Kolmen vuoden kuluttua hänet kutsuttiin vankilasta faraon eteen ja korotettiin Egyptin johtajaksi. Kaikkien henkilökohtaisten kipujen ja traumojen takana oli suurempi suunnitelma. Ei ollutkaan vain kyse Joosefista ja hänen onnestaan. Koko Jaakobin suku piti pelastaa nälkäkuolemalta, synnyttää tuosta levottomasta heimosta kansa, josta kerran syntyisi Messias. Jumalan suunnitelma eteni. Siihen kuului myös Joosefin veljien valmistaminen. Heidän ei pitänyt kohdata vain Joosefia vaan myös omat luurankonsa. Heidän piti kohdata Jumala. Siksi Jumala vei heidät Siperian kouluun, oppimaan kovan kautta.

1. OSTOKSILLE EGYPTIIN

1Ms 42:1-8

"Mutta kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, sanoi hän pojillensa: "Mitä epäröitte?" Ja hän sanoi: "Katso, minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi." Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä. Mutta Benjaminia, Joosefin veljeä, Jaakob ei lähettänyt hänen veljiensä mukana, sillä hän pelkäsi, että häntä kohtaisi jokin onnettomuus.

Niin Israelin pojat tulivat muiden tulijain mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaanin maassa oli nälänhätä. Mutta Joosef oli vallanpitäjänä maassa; hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Niin Joosefin veljet tulivat ja kumartuivat hänen edessään kasvoilleen maahan. Ja Joosef näki veljensä, ja hän tunsi heidät, mutta tekeytyi heille vieraaksi, puhutteli heitä ankarasti ja kysyi heiltä: "Mistä te tulette?" He vastasivat: "Kanaanin maasta tulemme, ostamaan elintarpeita". Ja Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä.

Nälänhätä ei koetellut ainoastaan Egyptiä vaan koko hedelmällisen puolikuun aluetta, koko tunnettua maailmaa. Uutiset Egyptin viljasta levisivät nopeasti nälkäalueille. Monet heimot ja kansat lähettivät kauppiaitaan ostamaan maasta viljaa.

Jaakobin väellä ei ollut puutetta rahasta, mutta ruoasta kyllä. Seitsemän-kymmenen hengen ruokkiminen edellytti normaalioloissa hyviä viljasatoja ja vihreitä laidunmaita. Nyt sekä ihmisten

että eläinten ravinto täytyi tuoda muualta. Kymmenen veljestä lähti kohti Egyptiä. Näin monen mukaan lähteminen oli välttämätöntä riittävän suuren viljamäärän toimittamiseksi kotiin. Raamattu antaa ymmärtää (jakeessa 27), että jokaisella veljeksistä oli mukanaan vain yksi aasi, jonka selässä viljasäkki oli tarkoitus kuljettaa. Myös matkan turvallisuus edellytti riittävän monta taistelukykyistä miestä.

Pojat eivät olleet enää mitään nuorukaisia, vanhimmat olivat 50-60-vuotiaita, Joosefkin 39 vuoden ikäinen. Kotiin jäivät vaimot ja lapset isiään odottamaan. Jaakob ei suostunut lähettämään 35 -vuotiasta Benjaminia veljiensä matkaan, vaikka se olisi merkinnyt tervetullutta lisäviljamäärää. Hän todennäköisesti aavisti poikien aiheuttaneen aikanaan Joosefin kuoleman. Vaikka hän ei tarkalleen tiennyt, mitä Joosefille oli Dootanissa tapahtunut, hän ei täysin luottanut poikiinsa.

Jaakob halusi varjella rakkaintaan. sJaakob oli todennäköisesti toistanut suosikkivaimonsa Raakelin toisenkin pojan kohdalla samat kasvatusvirheet, joista Joosefin epäsuosio veljien keskellä juontui. Niinpä ei ollut turvallista altistaa Benjaminia kateellisten veljien armoille.

Kaikissa Egyptin suurissa kaupungeissa oli viljavarastoja. Vierasmaa-laiset ostajat ohjattiin ilmeisesti yhden ja saman varaston tykö. Joosef itse vastasi tästä suurimmasta ja tärkeimmästä myyntipisteestä.

Tässä on tilanne, jossa Joosef näkee veljensä ensimmäisen kerran kasvoil-laan maassa. Nuorena miehenä nähty näky oli näin toteutunut mutta vain osittain. Isä ja yksi pojista puuttui. Ankara puhe ja egyptiläisen kuninkaan vaatetus peruukkeineen ja maskeineen toimivat suojana.

Miksi Joosef tekeytyi tuntemattomaksi? Hän oli ilmeisesti kiinnostunut näkemään, millaiseksi vuodet syyttävän omantunnon seurassa olivat muovanneet veljiä. Hän myös halusi testata heitä, olivatko heidän julmat asenteensa muuttuneet.

Toimiko Joosef väärin? Missään tapauksessa Joosefin käyttäytymistä ei voi tulkita kostoksi. Todellinen kosto, johon Joosefilla olisi ollut kaikki valta, olisi näyttänyt aivan toisenlaiselta.

2. VAKOILUSYYTÖS

1Ms 42:9-17

“Silloin Joosef muisti unet, jotka hän oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: "Te olette vakoojia; olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin". He vastasivat hänelle: "Ei, herra; palvelijasi ovat tulleet ostamaan elintarpeita. Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä; palvelijasi eivät ole vakoojia." Mutta hän sanoi heille: "Ei ole niin, vaan te olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin".

He vastasivat: "Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaanin maasta; nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole".

Joosef sanoi heille: "Niin on, kuin olen teille puhunut: te olette vakoojia. Näin te tulette koeteltaviksi: niin totta kuin farao elää, te ette pääse täältä lähtemään, ellei nuorin veljenne tule tänne. Lähettäkää yksi joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta teidän muiden on jääminen tänne vangeiksi, että koeteltaisiin, oletteko puhuneet totta; muuten, niin totta kuin farao elää, te olette vakoojia." Ja hän panetti heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi.”

Joosef syytti veljiään vakoilusta, samasta, mistä nämäkin olivat syyttäneet Joosefia (!). Egyptiläiset olivat varovaisia vierasmaalaisia kohtaan. Vakoilijoiden tunkeutuminen maahan kauppiaiden valepuvussa oli jossain määrin todennäköistä. Ulkomaalaispolitiikka oli muutenkin tiukkaa.

Vakoilusyytöksen jatkamisella Joosef sai veljensä avautumaan. Näin hän mutkan kautta sai selville isän ja Benjaminin olevan yhä elossa. Sen sijaan Joosefia kaikki näyttivät pitävän kuolleena.

Joosef painostaa näitä heprealaisia osoittamaan, etteivät ole vakoojia. Osoitukseksi siitä heidän on tuotava nuorin veljeksistä Egyptiin. Se todistaisi puheet isästä ja veljestä oikeiksi. Yhden tulisi lähteä hakemaan Benjaminia Hebronista. Muiden tuli jäädä siihen asti Egyptiin.

Joosef antoi veljien maistaa kolme päivää samaa, mitä hän oli kärsinyt kolme vuotta. Heillä oli aikaa miettiä omaa syyllisyyttään.

Messiaaninen sovellutus:

Jälleen kolme päivää... Se viitanee Jeesuksen kolmeen päivään maan povessa. Jeesus otti meidän syyllisyytemme päälleen. Häntä ei pantu vankilaan syntiemme tähden. Hänet tapettiin ja haudattiin. Kaksituhatta vuotta myöhemmin kuollut Vapahtaja kantoi veljestenkin synnit omassa ruumissaan.

Vankeutensa aikana veljekset ehtivät käydä läpi samoja kokemuksia kuin Joosefkin. He eivät tienneet olevansa vankeudessa ainoastaan kolme päivää. Eivätkä he tienneet, miten perheet tulisivat toimeen kotona ilman ruokaa. Yhden miehen viljasäkki ei kauan riittäisi.

Sovellutus:

Mitä ihminen kylvää, sitä hän niittää. Jumala antaa ihmisen maistaa syntinsä seurauksia. Vasta se saa itse kunkin ymmärtämään rikkomuksensa suuruuden. Vasta se saa ihmisen kääntymään. Me emme yleensä pelästy itse synnin tekemistä, ainoastaan sen ajallisia ja iankaikkisia seurauksia. Kyse ei ole Jumalan rangaistuksesta, vaan kurittavasta rakkaudesta. Meille ei anneta koko synnin seurauksien maljaa juotavaksi, ainoastaan maistettavaksi.

Miksi Jumala antaa ihmisen maistaa synnin seurauksia? Jotta hän kääntyisi Jumalan puoleen. Jotta hän pelästyisi syntiään. Usein se johtaa kuitenkin katkeruuteen Jumala kohtaan.

Miksi Jumala antaa uskovankin ihmisen maistaa synnin seurauksia? Jotta kääntyisimme yhä uudelleen Jeesuksen puoleen ja muistaisimme synnin turmelevan vaikutuksen ja pelkäisimme sitä.

3. OMANTUNNON PUHUTTELUSSA

1Ms 42:18-24

“Mutta kolmantena päivänä Joosef sanoi heille: "Jos tahdotte elää, niin tehkää näin, sillä minä olen Jumalaa pelkääväinen: jos olette rehellisiä miehiä, niin jääköön yksi teistä, veljeksistä, vangiksi vankilaan, jossa teitä säilytettiin, mutta te muut menkää viemään kotiin viljaa perheittenne nälänhätään. Ja tuokaa nuorin veljenne minun luokseni. Jos teidän puheenne siten todeksi vahvistuu, niin vältätte kuoleman." Ja heidän täytyi tehdä niin.

Mutta he sanoivat toinen toisellensa: "Totisesti, me olemme syylliset sen tähden, mitä teimme veljellemme; sillä me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, emmekä kuulleet häntä. Sentähden on meille tullut tämä tuska." Ruuben vastasi heille sanoen: "Enkö minä sanonut teille: 'Älkää tehkö pahoin nuorukaista vastaan!' Mutta te ette kuulleet minua; katsokaa, nyt kostetaan hänen verensä."

Mutta he eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin kautta. Ja hän kääntyi pois heistä ja itki. Sitten hän kääntyi taas heihin päin ja puhui heidän kanssaan. Ja hän otti heidän joukostaan Simeonin ja vangitutti hänet heidän nähtensä.”

Valtias osoittautui armolliseksi. Syyttömien sivullisten ei tarvitsisi kärsiä. Kaikki miehet eivät joutuisi jäämään vankilaan, ainoastaan yksi. Muut pääsisivät viemään perheilleen ruokaa. Ele oli niin harvinainen, että se edellytti perusteluja. Valtias halusi toimia näin, koska uskoi Jumalaan. Tämä kirveli entisestään veljesten syyllistä omaatuntoa. Vierasmaalainen ruhtinaskin uskoi Jumalaan ja armahti, kun taas he, jotka Jumala oli erottanut itselleen, eivät osoittaneet Dootanissa Joosefille mitään armoa. Veljesten katumus oli aitoa ja todellista. Joosefin menetelmä onnistui. Veljet joutuivat 'kohtaamaan menneisyytensä haamut'. Ruuben kiersi vielä veistä veljien haavoissa ja muistutti Dootanin tapahtumista. Hän näki tilanteessa Jumalan koston.

Kuunnellessaan veljiensä hepreankielistä tilitystä Joosef liikuttui ja itki. Tämä osoittaa Joosefin tunnemyrskyä, jota voimme vain kuvitella. Ajattele itseäsi tuohon asemaan. Vapaaehtoista uhrautujaa ei löytynyt, joten Joosef määräsi yhden jäämään Egyptiin.

Miksi Joosef valitsi Simeonin jäämään vankeuteen? Ilmeisesti tämän väkivaltaisuuden ja raakuuden tähden (vrt. Sikemin raakuudet 1Ms 34; 49:5-7). Vankeudessa hän joutuisi kohtaamaan itsensä ja Jumalansa.

Sovellutus:

Jeesus tietää, miten Hän saa ihmisen näkemään syntisyytensä. Me tarvitsemme erilaisia kouluja. Toinen pysäytetään yhdellä, toinen toisella tavalla. Kriisi pukkaa yleensä esiin synnin ja syntisyyden. Pelastaessaan ihmistä Jeesus joka tapauksessa osoittaa hänen syntisyytensä ja avaa näin hänen sisimpänsä turvautumaan armoon.

Oli kuitenkin mahdollista, että veljesten katumus johtui vain olosuhteista. Kun tilanne olisi ohi, veljet saattaisivat huokaista helpotuksesta ja unohtaa koko parannuksen tekemisen. Oliko katumus ja muutos heissä pysyvää, vai heräisikö 'vanha ketku' heidän sisimmässään heti, kun olosuhteet helpottuvat? Tästä Joosef halusi saada selvän.

4. LIIAN HALPAA VILJAA

1Ms 42:25-28

“Ja Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna jokaisen rahat takaisin hänen säkkiinsä sekä antaa heille evästä matkalle. Ja heille tehtiin niin. Ja he sälyttivät viljansa aasien selkään ja lähtivät sieltä.

Kun sitten eräs heistä yöpaikassa avasi säkkinsä syöttääkseen aasiansa, huomasi hän rahansa säkin suussa. Hän sanoi veljilleen: "Minulle on annettu rahani takaisin; katso, se on minun säkissäni". Silloin heidän sydämensä vavahti, ja he katsoivat säikähtyneinä toisiinsa sanoen: "Mitä Jumala on meille tehnyt?"”

Rahapussit säkkien päällä ei ollut tavallinen egyptiläinen kaupantekotapa. Viljasta piti aina maksaa. Nyt veljeksiä syytettäisiin varkaudesta. Paitsi että Joosef ei halunnut ottaa maksua perheeltään, toimintaan liittynne muitakin syitä. Rahapussien tähden veljekset joutuisivat kiusaukseen olla palaamatta Egyptiin ja jättää Simeon sinne vankeuteen.

Tekisivätkö he Simeonille sen, minkä he tekivät Joosefille Dootanissa? Myisivätkö he hänetkin? Jättäisivätkö he hänetkin oman onnensa nojaan? Vai nöyrytisivätkö he kuoleman uhallakin tulemaan takaisin Egyptiin? Veljesten parannukseteko joutui todelliseen testiin. Joosef tiesi rahapussin löytyvän ennemmin tai myöhemmin, viimeistään perillä kotona. Pelko egyptiläisiä kohtaan muuttui peloksi Jumalaa kohtaan. Tämäkin koetus palveli veljesten murtumista Jumalan edessä. Syyllisyys Joosefin tähden lisääntyi veljesten sisimmässä.

5. SIPERIA OPETTAA

1Ms 43:1-14

“Mutta nälänhätä oli maassa kova. Ja kun he olivat syöneet loppuun sen viljan, jonka olivat tuoneet Egyptistä, sanoi heidän isänsä heille: "Menkää jälleen ostamaan meille vähän elintarpeita". Juuda vastasi hänelle sanoen: "Se mies teroitti meille teroittamalla: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne'. Jos annat veljemme seurata meidän mukamme, niin me lähdemme ostamaan sinulle elintarpeita. Mutta jos et anna, niin emme lähde; sillä se mies sanoi meille: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne'."

Israel sanoi: "Minkätähden teitte niin pahasti minua kohtaan, että ilmaisitte tuolle miehelle teillä olevan vielä veljen?" He vastasivat: "Mies kyseli tuiki tarkasti meitä ja meidän sukuamme, sanoen: 'Eläkö isänne vielä? Onko teillä vielä veljeä?' Silloin me ilmoitimme hänelle, niinkuin asia on. Saatoimmeko tietää, että hän sanoisi: 'Tuokaa tänne veljenne?'"

Ja Juuda sanoi isällensä Israelille: "Anna nuorukaisen seurata minun mukani, niin me nousemme ja lähdemme matkalle, että jäisimme eloon, sekä me että sinä ja vaimomme ja lapsemme, emmekä kuolisi. Minä vastaan hänestä; minun kädestäni saat vaatia hänet. Jos en tuo häntä takaisin sinun luoksesi ja aseta häntä eteesi, niin minä olen syyllinen sinun edessäsi kaiken elinaikani. Totisesti, jos emme olisi näin vitkastelleet, niin olisimme jo kaksikin kertaa voineet olla sieltä kotona."

Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: "Jos niin on, tehkää ainakin tämä: ottakaa säkkeihinne maan parhaimpia tuotteita ja viekää ne sille miehelle lahjaksi: vähän balsamia ja vähän hunajaa, kumihartsia ja hajupihkaa, pähkinöitä ja manteleita. Ja ottakaa mukaanne kaksinkertainen raha, niin että viette takaisin sen rahan, joka palautettiin säkkienne suussa. Ehkä se oli erehdys. Ottakaa sitten mukaanne myöskin veljenne ja nouskaa ja menkää jälleen sen miehen luo. Jumala, Kaikkivaltias, suokoon, että se mies tekisi teille laupeuden ja antaisi toisen veljenne sekä Benjaminin palata kotiin teidän kanssanne. Mutta jos tulen lapsettomaksi, niin tulen lapsettomaksi.""

Puolisen vuotta lienee kulunut, kunnes nälkä sai Jaakobin nöyrytymään. Juudan sanoissa kaikuu messiaanisen sukulinjan välittäjän henki. Juudastahan tuli esikoissuku ja messiaanisen siunauksen jatkaja. Hänen sanoissaan kuulemme myös hänen jälkeläisensä, Jeesuksen äänen: "Isä, minä maksan heidän syntivelkansa!"

Jeesus on se todellinen takuumies ihmisen ikuisen matkan varalle.

Jaakob -isän ongelma oli itsekeskeisyys: Voi minua! Hän pääsi lopulta itsekkyytensä yli ja nöyrtyi luottamaan Jumalaan enemmän kuin itseensä. Jumala, Kaikkivaltias, suokoon, että se mies tekisi teille laupeuden ja antaisi toisen veljenne sekä Benjaminin palata kotiin teidän kanssanne. Mutta jos tulen lapsettomaksi, niin tulen lapsettomaksi. Tämä oli pitkä askel Jaakobille. Hän luopui vapaaehtoisesti pojastaan ja halusi ottaa kaiken Jumalan kädestä.

On mielenkiintoista, että juuri tässä yhteydessä Raamattu kutsuu häntä jälleen Israeliksi. Hän oli jälleen patriarkka uskossaan ja luottamuksensa Jumalaan. Hän turvautui jälleen armolliseen Jumalaan. Kanaanin tuliaislahjat ja kaksinkertainen maksu viljasta osoittaisivat faaraolle, että kaikki tapahtunut oli ollut erehdystä. Jaakobin heimon motiivit olivat sittenkin puhtaat. Ilman nälänhätää Jaakob ei olisi murtunut eikä suostunut päästämään poikia uudelle reissulle.

Sovellutus:

XI. Kenties Sinä elät juuri tällä hetkellä sisäisen nälänhädän keskellä.

XII. Kenties Sinäkin olet Jaakobin lailla sen verran ylpeää sorttia, että olet pannut hanttiin

vuosikausia Jumalan kutsua.

XIII. Kenties joku on joutunut kärsimään Sinun itsepintaisuuden tähden. Kenties Sinäkin tiedät , mitä pitäisi tehdä.

XIV. Näлкä on kova, mutta avun hinta tuntuu liian suurelta. On nöyryyttävää pyytää Jumalalta apua. On nöyryyttävää tunnustaa Hänelle, ettei hallitse omaa elämäänsä. On nöyryyttävää tunnustaa Jumalalle oma synti. Ja kuitenkin - se on ainoa tie sisäiseen rauhaan ja yltäkylläisyyteen.

XV. Jaakob ei arvannut, mikä Egyptissä odotti. Hän ei uskonut näkevänsä vielä Joosefin.

XVI. Vaikka se nyt tuntuisi Sinusta uskomattomalta, Jeesus odottaa Sinua. Hän on vetänyt Sinua Siperian erämaiden kautta ja osoittanut, mitä Sinä tarvitset kaikkein kipeimmin.

XVII. Voi olla, että Sinullakin on jokin asia, mitä et haluaisi Jumalalle antaa, vaan pitää siitä kiinni kuin Jaakob nuorimmastaan.

XVIII. Jätä sekin Jumalalle. Sinä tarvitse syntien anteeksi antamusta.

XIX. Lopeta hanttiin laittaminen ja tule Jeesuksen luo!

XX. Voi olla, että Sinulla on luurankoja kaapissa kuten Joosefin veljillä. Tuo ne tänään päivänvaloon, tunnusta Jumalalle ja Sinä saat nähdä, miten Jumala vapauttaa Sinut taakoistasi.

Jeesus on jo sovittanut kaikki Sinun syntisi ja odottaa Sinua.

JOHDATUKSEN MAKUA
Opetussarja Joosefin elämästä
Jarmo Sormunen
Opetus 6.

MINÄ SE OLEN

1MS 43:15-45:24

JOHDANTO:

Vuonna 1956 viisi kristittyä miestä menivät Amazonin viidakkoon viemään evankeliumia. Tämän operaatio Aucan symboliksi muodostui keltainen lentokone, jolla miehet lensivät Auca -heimon keskuuteen.

Operaatio päättyi surullisesti. Kaikki viisi miestä surmattiin joen rannalle, jonne he laskeutuivat ja josta käsin he yrittivät tehdä tuttavuutta heimon kanssa.

Viestit miesten kuolemasta masensivat koko lähetystyötä tekevän maailman. Hanke tuntui päätyneen täydelliseen katastrofiin.

Mutta Jumala oli suunnitellut toisin. Näiden miesten uhrin kautta aukesi tie tämän hyvin väkivaltaisen heimon sydämeen. Sen keskellä syntyi voimakas herätys seuraavien lähettien työn kautta, joiden joukossa oli mm. useampia tapettujen miesten omaisia - mm. Jim Eliotin vaimo ja tytär sekä Nate Saintin sisar.

Auca -heimon koko elämä muuttui, hillitön tappaminen loppui ja he oppivat tuntemaan rakkauden Jumalan.

Noiden viiden miehen uhri ja kuolema aukaisi tien evankeliumille.

Jumala on toiminut tällä tavalla usein aiemminkin. Samalla tavalla, monien kärsimysten kautta, Joosefkin aukaisi omalle kansalleen tien, jonka avulla koko kansa pelastui nälkäkuolemalta.

Satoja vuosia myöhemmin Jeesus teki saman meidän puolestamme.

1. JUHLA-ATERIA

1Ms 43:25-34

“He laittoivat lahjansa järjestykseen siksi, kunnes Joosef tulisi päivälliselle; sillä he olivat kuulleet, että saisivat aterioita siellä. Kun Joosef oli tullut kotiin, veivät he hänelle huoneeseen lahjat, jotka heillä oli mukanaan, ja kumartuivat maahan hänen edessään. Hän tervehti heitä ja kysyi: "Kuinka voi teidän vanha isänne, josta puhuitte? Vieläkö hän elää?" He vastasivat: "Palvelijasi, meidän isämme, voi hyvin; hän elää vielä". Ja he kumartuivat ja heittäytyivät maahan.

Ja hän nosti silmänsä ja näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja kysyi: "Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte?" Sitten hän sanoi: "Jumala olkoon sinulle, poikani, armollinen". Mutta silloin Joosef keskeytti äkkiä puheensa, sillä nähdessään veljensä hän tuli sydämessään liikuttetuksi ja etsi tilaisuutta itkeäkseen; niin hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä.

Senjälkeen hän pestyään kasvonsa tuli ulos, hillitsi itsensä ja käski: "Tarjotkaa ruokaa". Ja tarjottiin erikseen hänelle ja erikseen heille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat hänen kanssaan; egyptiläiset näet eivät saata syödä yhdessä hebrealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisille kauhistus. He istuivat vastapäätä häntä iän mukaan, esikoinen ensimmäisenä ja nuorin viimeisenä; ja ihmetellen miehet katselivat toisiaan. Ja hän antoi kantaa omasta pöydästään ruokia heille, ja Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kaikkien muiden. Ja he joivat hänen kanssaan ja juopuivat.”

Veljekset olivat lievästi sanoen yllättyneitä ja pelästyneitä. He olivat palanneet Egyptiin isänsä viivyttylän jälkeen. Simeon oli vapautettu vankilasta ja edellisen käynnin rahasotkutkin selvitetty. Itse isäntää he eivät olleet vielä tavanneet, hänen huoneenhaltijansa kyllä.

Veljet olivat tuoneet mukanaan Egyptin vihaiselle valtaherralle mm. balsamia, hunajaa, kumihartsia, hajupihkaa, pähkinöitä ja manteleita. Nämä he asettelivat valmiiksi Joosefin kotiintuloa varten.

Kun Joosef saapui, veljekset kumartuivat ja heittäytyivät maahan. Jälleen, jo toisen kerran, hän kohtasi veljekset kasvoillaan, kuten yli kahdenkymmenen vuoden takaisessa unessa oli ennustettu. Mutta vielääkään tuo Jumalan lupaus ei ollut täyttynyt kokonaisuudessaan. Tähdet olivat jo kasassa, mutta aurinko puuttui.

Kiinnostus veljesten isää kohtaan ei noussut vain ajan tavan mukaisesta kohteliaisuudesta vaan aidosta huolesta. Joosefilla oli häntä ikävä.

Benjamin kiinnosti Joosefia ennen kaikkea siksi, että hän oli tämän ainoa täysveli. Yli 22 vuotta oli kulunut siitä, kun veljekset olivat viimeksi nähneet.

Jälleennäkeminen liikutti Joosefia, niin että hänen täytyi poistua välttyäkseen vielä paljastumasta.

Aterian avulla Joosef valmisti veljiään lopullista ’kirkastumista’ varten. Hän ikään kuin antoi vinkkejä, joiden avulla veljet saattoivat uskoa Joosefin todella olevan siinä.

Ateriarjestyks oli yksi tällainen vinkki.

Veljet oli asetettu istumaan ikäjärjestyksessä vanhimmasta nuorimpaan.

Koska egyptiläiset eivät saaneet aterioida yhdessä ’pakanoitten’ kanssa, heillä oli erillinen pöytä.

Myös Benjaminin erikoisannos oli yksi vinkki, jonka veljet myöhemmin muistaisivat.

Messiaaninen sovellutus:

Kuten Joosef, Jeesuskin aterioi yhdentoista (Juudaksen lähdettyä) kanssa.

Kuten Joosefin aterialla, Jeesuksenkin pöydässä istui hänen kavaltaajansa.

Kuten veljekset, opetuslapsetkaan eivät ymmärtäneet tapahtuman merkitystä. Heillekin se aukeni vasta myöhemmin, sitten kun Jeesus oli kirkastunut heille.

Kahden kansan erilliset pöydät muistuttavat sairaudesta, joka tänäänkin katkeroittaa eri kansoihin kuuluvien ihmisten keskinäisiä suhteita. Vain Joosef saattoi yhdistää nämä kaksi toisilleen vierasta

ja vastenmielistä kansaa. Hän istui heidän välissään tai keskellään.

Samoin vain Jeesus voi syvällä tavalla yhdistää kaikki kansat. Hän yhdisti pakanat ja juutalaiset omalla kuolemallaan. Hänessä syntyi tänne maan päälle uusi kansa, jota ei tunneta ihonvärin tai kielen perusteella. Tuohon kansaan kuuluvat kaikki armahdetut syntiset. (Gl 3:28), kaikki jotka uskovat Jeesukseen.

Niin kuin Joosef antoi, itämaisen tavan mukaan, ruokaa omasta pöydästään, samoin Kristus antaa jokaiselle Hänen pöytänsä istuvalle 'taivaan mannaa ja ikuista vettä'. Kristuksen pöydässä Hän antaa itsensä - ruumiinsa ja verensä - meidän syötäväksemme, ikuisen elämän lähteeksi.

Kerran perillä istuu suuressa pöydässä ihmisiä kaikista sukukunnista ja kielistä Jeesuksen palveltavana.

Silloin toteutuu myös tämä etäinen ennuskuva Joosefin vieraina aterioivista heprealaisista ja egyptiläisistä. Silloin ei ole enää eri pöytiä vaan yksi ja sama osallisuus Kristuksesta.

Ehtoollinen on jo nyt meille sen esimakua. Ehtoollisellakin tulemme saman pöytään, jossa ei erotella ihmisiä iän, sukupuolen, koulutuksen, ihonvärin tai minkään muunkaan ulkoisen ominaisuuden suhteen. Usko Jeesukseen riittää pääsyksi Hänen pöytänsä.

2.LAVASTETTU RIKOS

1MS 44:1-13

"Sen jälkeen Joosef käski huoneenhaltijaansa sanoen: "Täytä miesten säkit viljalla, niin paljon kuin he voivat kuljettaa, ja pane itsekunkin raha hänen säkkinsä suuhun. Ja nuorimman säkin suuhun pane minun maljani, tuo hopeamalja, ynnä hänen viljarahansa." Ja hän teki, niinkuin Joosef käski.

Aamulla päivän valjetessa miehet saivat aaseinensa lähteä matkalle. Mutta kun he olivat ehtineet vähän matkaa kaupungin ulkopuolelle, sanoi Joosef huoneenhaltijalleen: "Nouse ja aja miehiä takaa, ja kun saavutat heidät, sano heille: 'Minkätähden olette palkinneet hyvän pahalla? Onhan se juuri se, josta isäntäni juo ja josta hän salaisia tiedustelee. Te olette pahoin tehneet menetellessänne näin.'"

Kun hän sitten saavutti heidät, puhui hän heille nämä sanat. He vastasivat hänelle: "Minkätähden herramme puhuu näin? Pois se, että palvelijasi tekisivät niin! Katso, rahan, jonka löysimme säkkiemme suusta, me olemme tuoneet takaisin sinulle Kanaanin maasta; kuinka siis olisimme varastaneet hopeata tai kultaa herrasi talosta? Se palvelijoistasi, jolta se löydetään, kuolkoon; ja me muut tulemme herramme orjiksi." Hän vastasi: "Olkoon niin, kuin olette puhuneet; se, jolta se löydetään, olkoon minun orjani. Mutta te muut pääsette vapaiksi."

Ja he laskivat nopeasti säkkinsä maahan, ja jokainen avasi säkkinsä. Ja hän etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä. Silloin he repäsivät vaatteensa, kuormasivat kukin tavaransa aasinsa selkään ja palasivat kaupunkiin."

Miksi Joosef ei paljastanut itseään vielä tässä vaiheessa?

Hän halusi varmistua vielä kerran veljiensä motiiveista. Olisivatko he sittenkin valmiit antamaan Benjaminin alttiiksi, jos tilanne menisi kireäksi? Olivatko he muuttuneita ihmisiä vai edelleen julmia Dootanin miehiä?

Tällainen vieraanvaraisuuden väärinkäyttö oli itämailla erittäin raskautta-va rikos. Rangaistuksena

oli käden tai käsien katkaiseminen tai orjuus.

Hopea oli egyptissä tuohon aikaan kultaa arvokkaampaa.

Joosefin huoneenhaltijan viittaus hopeamaljaan, 'josta isäntäni salaisia tiedustelee', ei viittaa siihen, että Joosef todella olisi harjoittanut egyptiläistä noituutta ja ennustamista. Pikemminkin hän näin antoi kuvan isäntänsä vallasta, joka ulottui kaikkialle Egyptin maassa.

Veljekset ottivat syytöksen vakavasti, jopa loukkaantuivat moisesta. He eivät olleet tehneet mitään väärää ja olivat siksi valmiita vaikka orjuuteen.

Joosef (hänen huoneenhaltijansa) ei kuitenkaan edellyttänyt kenenkään muun palaavan Egyptiin kuin sen, jolta malja löytyisi. Näin hän järjesti veljilleen kiusauksen toimia samoin kuin aikoinaan Dootanissa. Veljet saivat mahdollisuuden itse pelastua ja jättää Benjaminin oman onnensa nojaan kuten Joosefinkin aikoinaan. Samalla he saisivat syynkin jättää Benjamin, olihan hän varastanut maljan.

Mutta nyt osoittautui, että veljet olivat muuttuneet. He eivät olleetkaan valmiita jättämään yhtä veljistä oman kohtalonsa huomaan, vaan palasivat yhdessä takaisin Egyptiin.

Näin veljekset suoriutuivat Joosefin asettaman testin ensimmäisestä osasta.

Sovellutus:

Ihmisten motiivit suhteessa Jumalaan eivät aina ole niin kovin hurskaita.

Moni on tullut Hänen luokseen päästäkseen vaivoistaan, ahdistuksestaan, sairaudestaan ja köyhyydestään.

Avun saatuaan ihminen onkin sitten unohtanut Hänet, joka auttoi häden hetkellä.

Jumala kysyy meiltä, rakastammeko me enemmän Jumalan antamia lahjoja kuin Häntä itseään.

3. JUUDA OTTAA VASTUUN

1Ms 44:14-34

"Ja Juuda meni veljinensä Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he lankesivat maahan hänen eteensä. Silloin Joosef sanoi heille: "Mitä olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minun kaltaiseni mies saa salatut ilmi?" Juuda vastasi: "Mitä sanoisimmekaan herralleni, mitä puhuisimme ja millä puolustautuisimme! Jumala on paljastanut palvelijaisi syyllisyyden. Katso, me olemme herrani orjat, niin hyvin me muut kuin se, jolta malja löytyi." Hän sanoi: "Pois se, että minä tekisin niin! Se, jolta malja löytyi, olkoon minun orjani, mutta te muut menkää rauhassa kotiin isänne luo."

Silloin Juuda astui hänen eteensä ja sanoi: "Oi herrani, salli palvelijasi puhua sananen herrani kuullen, älköönkä vihasi syttykö palvelijaasi kohtaan, sillä sinä olet niinkuin itse farao! Herrani kysyi palvelijoiltaan sanoen: 'Onko teillä isää tai veljeä?' Me vastasimme herralleni: 'Meillä on kotona vanha isä ja veli, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillensä ja on vielä nuori; mutta tämän veli on kuollut, ja niin hän on jäänyt yksin äidistänsä, ja hänen isänsä rakastaa häntä'. Niin sinä sanoit palvelijoillesi: 'Tuokaa hänet tänne minun luokseni, että silmäni saisivat katsella häntä'. Me vastasimme herralleni: 'Nuorukainen ei saata jättää isäänsä, sillä jos hän jättäisi isänsä, niin tämä kuolisi'. Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: 'Jos nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, niin älkää enää näyttäytykö minun kasvojeni edessä'. Ja me menimme kotiin palvelijasi, minun isäni, luo ja kerroimme hänelle herrani sanat. Niin isämme sanoi: 'Menkää jälleen ostamaan meille vähän

elintarpeita'. Me sanoimme: 'Emme voi lähteä sinne; ainoastaan jos nuorin veljemme seuraa mukanamme, me lähdemme, sillä me emme voi näyttäytyä sen miehen kasvojen edessä, jollei nuorin veljemme ole mukanamme'.

Niin palvelijasi, minun isäni, sanoi meille: 'Tiedättehän itse, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa. Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaan hänet on raadeltu kuoliaaksi, enkä minä ole häntä siitä päivin nähnyt. Jos te nyt viette minulta tämänkin ja jos onnettomuus kohtaa häntä, niin te saatatte minun harmaat hapseni vaipumaan tuskalla tuonelaan.' Jos minä siis tulisin kotiin palvelijasi, isäni, luo eikä meillä olisi mukanamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt, niin hän nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme, kuolisi, ja me, sinun palvelijasi, saattaisimme palvelijasi, isämme, harmaat hapsen vaipumaan murheella tuonelaan. Sillä palvelijasi on luvannut isälleen vastata nuorukaisesta ja sanonut: 'Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, niin minä olen syyllinen isäni edessä kaiken elinaikani'. Ja jääköön siis palvelijasi herralleni orjaksi nuorukaisen sijaan, ja nuorukainen menköön kotiin veljiensä kanssa. Sillä kuinka minä voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En voisi nähdä sitä surkeutta, joka tulisi isäni osaksi."

Joosefin eteen saapui murtuneita miehiä, jotka eivät ryhtyneet puolustautumaan. He olivat valmiita kantamaan vastuun varkaudesta, vaikka eivät olleetkaan itse siihen syyllisiä.

He halusivat, jos mahdollista, hyvittää Benjaminin kohdalla aikoinaan Joosefille tekemänsä kataluuden.

Toisin kuin Dootanissa he ottivat nyt vastuulleen yhden veljen syytöksen. Miehet tarjoutuivat kaikki orjuuteen.

Sovellutus:

Synnintunnossa elävä ihminen ei enää puolustaudu Jumalan edessä.

Hän on valmis tekemään mitä tahansa hyvittääkseen syntinsä tietäen itsekin sen olevan mahdotonta.

Aito synnintunto ei etsi syyllistä muualta, vaan alistuu ansaitsemaansa rangaistukseen.

Vain sellainen voi tulla armosta osalliseksi, joka on nähnyt, ettei hän sitä ansaitse. Sellaiselle ihmiselle huutaa Kristus ristiltä: "Isä, älä iske häneen, iske minuun!"

Joosef ei kuitenkaan jätä asiaa tähän. Hän toistaa testin ja tarjoaa muille veljille mahdollisuutta lähteä rauhassa kotiinsa. Samalla hän löytää henkilön, joka ottaa vastuulleen paitsi Benjaminin, myös Joosefin kohtalon. Juuri Juudan idea oli ollut myydä Joosef midianilaisille kauppiaille (1Ms 37:26-28).

Juuda ei tahtonut ottaa tunnolleen sitä murhetta, joka hänen isäänsä kohtaisi, ellei Benjamin palaisi kotiin. Yhdessä kerrassa oli tarpeeksi. Veljesten valhe Joosefin kohtalosta oli murttanut isän sydämen.

Samalla Juuda toimi messiaanisen suvunjatkajan roolissa esikuvana jälkeläisestään, joka ottaisi syyttömänä vastuulleen koko maailman synnit.

Sovellutus:

Tiedätkö mitä nimi Benjamin tarkoittaa? "Oikean käteni poika", jolla tarkoitettiin "Onnen poikaa"!

Niin kuin Juuda oli valmis kärsimään, jotta hänen veljensä Benjamin pääsisi vapauteen, samoin

Kristus kärsi kuoleman rangaistuksena sinun vääryyksistäsi, jotta sinä saisit elää.

Uskoessasi Jeesuksen kuolleen sinun syntiesi tähden, sinusta tulee 'Onnen poika', jonka puolesta kaikki synnit on sovitettu.

4. JOOSEFIN 'EVANKELIUMI'

1MS 45:1-25

"Silloin Joosef ei voinut kauemmin hillitä itseään kaikkien niiden nähden, jotka seisoivat hänen ympärillään. Hän huusi: "Antakaa kaikkien mennä pois minun luotani!" Niin ei ollut ketään saapuvilla, kun Joosef ilmaisi itsensä veljilleen. Ja hän purskahti ääneensä itkemään, niin että egyptiläiset ja faraon hoviväki sen kuulivat.

Ja Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata hänelle, niinhämmästyksissään he olivat hänen edessään."

Juudan sanat mursivat Joosefin. Hän näki niiden takana katuvan veljensä sydämen, joka olisi valmis mihin tahansa saadakseen tehdyn tekemättömäksi.

Joosef komensi egyptiläiset pois ja ratkesi itkemään.

Joosef paljasti itsensä veljilleen itkunsa läpi.

Veljien ajatuksia voi vain aavistella.

Se sisälsi kummastusta.

Se sisälsi häpeää. Koko heidän rikoksensa tuli päivän valoon.

Se sisälsi helpotusta. Joosef ei ollutkaan kuollut heidän tekonsa tähden.

Se sisälsi pelkoa. Joosefilla oli täysi syy tappaa heidät kaikki.

Messiaaninen sovellutus:

Joosef vastasi lähes samoilla sanoilla, kuin Kristus opetuslapsilleen. "Älkää pelätkö. Minä se olen!" (esim. Mt 12:47)

Ilmestyessään omilleen ylösnousemuksen jälkeen Hän vakuutti olevansa Kristus. Lk 24:39
Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan."

Hän kehotti koettelemaan käsiään ja kylkeään ja vakuuttamaan siitä, että Hän elää. Samoin kuin veljet, samoin hämmästelivät opetuslapset.

Niin kuin Joosef ilmestyi 'kuolemasta' omilleen, samoin Kristus ilmestyi omilleen ylösnousseena Jumalana 'Minä olen'.

Samoin Hän ilmestyy meillekin, jos ei näkyvästi, niin ainakain hengellisesti.

5. SEN JUMALA TEKI

1Ms 45:4-8

“Mutta Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne luokseni". Ja he tulivat. Niin hän sanoi: "Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkää pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä. Kaksi vuotta on nyt nälänhätä ollut maassa, ja vielä on jäljellä viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä eloa korjata. Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille. Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala; hän asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.”

Joosef ei kostonnut pahaa pahalla. Hän kutsui veljensä luokseen.

Voi vain kuvitella, millä mielellä veljet lähestyivät Joosefia. Suuria tunteita käytiin läpi jokaisen sisimmässä, syyllisyyttä, uskallusta ja luottamusta. Veljet antautuivat Joosefille ottaen vastaan sen, mitä tulisi.

Joosef julisti anteeksiantamusta veljilleen.

Hän näki Kaikkivaltiaan Jumalan veljiensäkin teon takana. “Ette te minua myyneet. Jumala minut möi!” “Ei teidän syntinne tätä saanut aikaan, vaan Kaikkivaltias Jumala!” Joosef toistaa kolme kertaa Jumalan, ei veljien, lähettäneen hänet.

Joosef näki Jumalan käden kaiken tapahtuneen takana. “Mitään virhettä ei ole tapahtunut. Jumala on käyttänyt teitä ja jopa teidän syntiänne, teidän tietämättänne, suuren suunnitelmansa toteuttamiseksi!”

Joosef näki Jumalan suunnitelman, jolla Hän pelasti kansan tuhoutumasta ja häviämästä. Hän toimi sijaiskärsijänä avatakseen tien koko kansalle. Koko Joosefin elämä palveli vain tätä tarkoitusta.

Sovellutus:

Kuten Joosef näki suuremman tarkoituksen tapahtumien takana, samoin mekin voimme pyytää Jumalalta laajempaa näkökulmaa oman elämämme kriiseihin.

Niilläkin on tarkoitus. Kärsimyksellä on aina jokin tarkoitus, vaika emme sitä näkisikään.

Jumala käyttää kärsimystä saadakseen meidät sinne, minne Hän meidät haluaa - taivaaseen.

Messiaaninen sovellutus:

Samoin kuin Joosef lähetettiin pelastamaan Jaakobin heimoa, samoin Kristus lähetettiin pelastamaan koko maailmaa.

Samoin kuin Joosef nöyryytettiin ja vietiin alhaisuuteen, samoin Kristus. Samoin kuin Joosef ylennettiin, samoin Kristus.

Joosefin kohdalla ei sattunut virhettä. Hän ei kärsinyt turhaan. Myöskään Kristuksen elämä ja kärsimys ei ollut turhaa.

Jesaja kirjoittaa Js 53:3-5 Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme parannetut.

Joosef oli edellä kulkija ja muut tulivat perässä. Samoin Kristus avasi meille tien Jumalan yhteyteen. Hän on mennyt edellä, me muut tulemme perässä - Jumalan taivaaseen!

JOHDATUKSEN MAKUA
Opetussarja Joosefin elämästä
Jarmo Sormunen
Opetus 7.

JOHDATUSTA MUTKIEN KAUTTA

1MS 45:25-47:26

JOHDANTO:

Joskus tuntuu siltä, että elämä on yhtä labyrinttiä. Seinä on vastassa joka suunnassa. Kun katsot taaksepäin, näyttää siltä, että on tullut tehtyä monta turhaa mutkaa. Kuitenkin juuri nuo mutkat ovat pakottaneet oikeaan suuntaan - usein yrityksen ja erehdyksen kautta. Labyrintti on oppimisen paikka. Samoin elämä.

Meistä se näyttää sokkelolta juuri nyt, mutta ei Jumalan perspektiivistä!

Miksi Jumala ei johdata aina suoraa tietä? Miksi Hän näyttää kuljettavan mutkien kautta?

Yksi syy on ihmisen itsekkyyden ja mukavuuden halu sekä luonnollinen muutosvastarinta. Me pelkäämme luonnostamme uusia asioita ja haasteita.

Niin Jumalan kansa Israel kuin Jumalan kansa seurakuntakin on aina ollut taipuvainen jäämään paikalleen, eikä menemään sinne, minne Jumala kehottaa.

Jumala on joutunut siksi kautta historian viemään omiaan mutkien kautta, toteuttaakseen iankaikkista suunnitelmaansa: ihmisten pelastamista.

Seurakunta ei aina ymmärrä eikä muista Jumalan sille antamaan tehtävää.

Olemme tällä siksi, että taivas tulisi täyteen. Palauttaakseen meidät tärkeimpään Hän antaa vaikeuksia, jotka ohjaavat meitä takaisin ytimeen.

1. JOOSEFIN 'LÄHETYSKÄSKY'

"Menkää, rientäkää minun isäni tykö ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi, tule luokseni, älä viivyttel! Sinä saat asettua Goosenin maakuntaan ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, pikkukarjasi ja raavaskarjasi, kaikki, mitä sinulla on. Minä elätän sinua siellä - vielä on näet viisi nälkävuotta - niin ettet sinä eikä sinun perheesi eikä kukaan omaisistasi ole sortuva puutteeseen.'

Te näette omin silmin, ja myöskin veljeni Benjamin näkee, että minä itse teille puhun. Kertokaa siis isällenne kaikesta siitä kunniaista, joka on tullut minun osakseni Egyptissä, ja kaikesta, mitä olette nähneet, ja rientäkää ja tuokaa isäni tänne."

Ja hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myöskin Benjamin itki hänen kaulassaan. Ja hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan. Sen jälkeen hänen veljensä puhelivat hänen kanssaan.” 1Ms 45:9-15

Joosef ymmärsi Jumalan suunnitelman olevan, että hänen kauttaan pelastetaan koko Jaakobin heimo.

Niinpä isä ja kaikki veljien omaiset tuli noutaa Egyptiin. Muutoin vielä viisi vuotta jatkuva nälänhätä tekisi selvän koko suvusta.

Joosef kehotti veljiään vakuuttamaan isänsä kaikesta siitä loistosta ja kunniaasta, joka Joosefia oli kohdannut. Joosefilla olisi valta pitää huolta koko suvusta.

Messiaaninen sovellutus:

Joosefin kutsu muistuttaa suuresti Jeesuksen lähetyskäskyä:

"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." (Mt 28:18-20)

Joosefin kutsu perustui Jumalan hänelle antamaan valtaan.

Jeesuksenkin lähetyskäsky perustui Hänen valtaansa. Hänen kuninkuutensa ja voimansa tähden evankeliumi myös raivaisi tiensä kaikkialle maailmassa. Mikään hallitus tai valta ei voisi sitä lopullisesti estää.

Joosefin kutsui luokseen kaikki Jaakobin heimon jäsenet. Jeesus kutsuu luokseen kaikki ihmiset kaikkialla maailmassa.

Jeesus avasi meille tien Jumalan luo.

Sovellutus:

Mekin saamme kutsua ihmisiä Jeesuksen luo.

Saamme kertoa, miten suuri valta Hänellä on.

Saamme kutsua kaikkia, joilla on sisäinen nälänhätä - niin Suomessa kuin kaikkialla maailmassa.

“Tulkaa Jeesuksen luo! Hän pitää teistä huolen!”

2. ILOUUTINEN

“Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan. Ja he kertoivat hänelle ja sanoivat: "Joosef on vielä elossa ja on koko Egyptin maan valtias". Mutta hänen sydämensä pysyi kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä. Niin he kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut. Ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä tuomaan, niin elpyi heidän isänsä Jaakobin henki.

Ja Israel sanoi: "Nyt on minulla kyllin; poikani Joosef elää vielä, minä menen häntä katsomaan, ennenkuin kuolen".” 1Ms 45:25-28

Jaakobin yhdellätoista pojalla oli viljan ja rikkauksien lisäksi tuotavana isälleen ilouutinen. Joosef ei olekaan kuollut, vaan hän elää ja on koko Egyptin maan valtias.

Voisi ajatella miesten odottaneen Jaakobin ratkeavan riemusta uutisen kuultuaan. Kuitenkaan näin ei käynyt.

Jaakob ei jaksanut uskoa miesten puhetta. Samat miehet olivat yli kaksikymmentä vuotta aikaisemmin tuoneet toisenlaisen viestin, että Joosef on joutunut petojen raatelemaksi. Liian monta pettymystä kokenut mies oli väsynyt ja kyyninen. Hän ei luottanut poikiinsa.

Vasta kuultuaan poikiensa yksityiskohtaisen kertomuksen hänen kylmennyt sisimpänsä alkoi sulaa.

Nähtyään Joosefin lähettämät vaunut Jaakobin sisin elpyi ja hän saattoi uskoa poikansa elävän. Jaakob päätti lähteä tervehtimään poikaansa palatakseen mahdollisimman pian takaisin.

Messiaaninen sovellutus:

Yhdentoista veljeksien tuoma uutinen muistuttaa monessa pääsiäisaamun jälkeisiä tapahtumia.

Opetuslasten oli vaikea uskoa naisten todistusta Jeesuksen ylösnousemuksesta.

Erityisesti Tuomas joutui epäilystensä heiteltäväksi. 'Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeni naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko'. (Jh 20:25)

Jaakobia on pidetty Vanhan Testamentin Tuomaana, jonka oli vaikea uskoa hyvää uutista.

Samalla tavalla kuin Tuomas, Jaakobkin sai nähdä todisteita siitä, että hänen poikiensa kertomus on totta. Joosef oli 'noussut kuolleista' - miesten lahjaksi saamat vaatteet ja faraonin vaunut todistivat siitä.

Kohdatessaan epäuskoisen Tuomaan Jeesus sanoi hänelle: 'Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen'. (Jh 20:27)

Sovellutus:

Luonnollisen ihmisen on vaikea uskoa sanomaa Kristuksen ylösnousemuksesta. Se tuntuu aluksi mahdottomalta.

Mutta kun Jumala vakuuttaa ihmistä Sanansa ja Pyhän Henkensä kautta, ihmisessä herää usko inhimillisesti mahdottomaan. Jumalan Sana pehmentää kovan sisimmän ja sulattaa kylmän sydämen.

Evankeliumi synnyttää meissä uskon Hänen ylösnousemiseensa.

Usein Jumalan sana ei kuitenkaan meille riitä vaan kaipaamme todisteita. Tahtoisimme Tuomaan lailla laittaa kätemme Jeesuksen haavoihin ja vakuuttua Raamatun todistuksen paikkansapitävyydestä.

Armossaan Jumala antaa meidän tavalla tai toisella vakuuttua omakohtaisesti evankeliumin totuudesta. Saamme nähdä niitä 'vaatteita ja vaunuja', joita Jumala omilleen antaa. Saamme nähdä, miten usko Jeesukseen muuttaa ihmisen elämän, uudistaa asenteet, antaa uuden rakkauden.

Myös omakohtainen rukousvastaus, Jumalan tarkka johdatus tai jokin yliluonnollisena pitämämme kokemus on saattanut vakuuttaa meidät evankeliumin totuudesta ja Jumalan olemassaolosta.

Esimerkki, joka muistuttaa minua Jumalan voimasta.

3. KOHTI EGYPTIÄ

“Niin Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä hänellä oli. Ja kun hän saapui Beersebaan, uhrasi hän teurasuhreja isänsä lisäksi Jumalalle. Ja Jumala puhui Israelille näyssä yöllä; hän sanoi: "Jaakob, Jaakob!" Tämä vastasi: "Tässä olen". Niin hän sanoi: "Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi. Minä menen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä myös johdatan sinut sieltä takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva sinun silmäsi."

Ja Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat nostivat isänsä Jaakobin, lapsensa ja vaimonsa vaunuihin, jotka farao oli lähettänyt häntä noutamaan. Ja he ottivat karjansa ja tavaransa, jotka he olivat hankkineet Kanaanin maassa, ja tulivat niin Egyptiin, Jaakob ynnä kaikki hänen jälkeläisensä. Poikansa ja poikiensa pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä, hän vei mukanaan Egyptiin.” 1Ms 46:1-7

Matka Hebronista kohti Egyptiä kulki Beerseban, Jaakobin lapsuuden maisemien kautta.

Beersebassa oli myös alttari, jonka Aabraham oli pystyttänyt. Ilmeisesti tällä alttarilla Jaakob uhrasi isänsä Jumalalle ja etsi varmuutta matkalleen kohti Egyptiä.

Jaakob tarvitsi Jumalan siunauksen matkalleen, olihan hän tietoinen siitä, että Jumala oli nimenomaan vastaavassa tilanteessa varoittanut hänen isänsä etsimästä apua Egyptistä, edellisen suuren nälänhädän keskellä (1Ms 26:1-2).

Uhraamista seuranneena yönä Jaakob kohtasi Jumalan näyssä. Näyssä Jumala: vakuutti olevansa Jaakobin Jumala.

rohkaisi Jaakobia menemään Egyptiin.

lupasi tehdä hänen suvustaan Egyptissä suuren kansan.

lupasi itse kulkea Jaakobin kanssa Egyptiin.

lupasi johdattaa Jaakobin (ja hänen sukunsa) sieltä takaisin. Tämä toteutui Jaakobin (hänen maallisen majansa) kohdalla 17 vuotta ja Israelin kansan kohdalla 400 vuotta myöhemmin.

ilmoitti Jaakobin kuolevan Egyptissä Joosefin ollessa läsnä.

Jaakob ei ymmärtänyt täysin Jumalan antamaa näkyä eikä aikataulua, mutta hän tiesi sen tulevan Jumalta ja ojentautui sen mukaan.

Sovellutus:

Jumalan johdatus omiensa kohdalla ei ole aina samanlaista.

Hän saattaa johdattaa omansa sellaiseen tehtävään, asemaan tai paikkaan, joka olisi toiselle uskovalle jopa vaarallinen tai muuten väärä.

Kullakin uskovalla on oma lahjansa, kutsumuksensa ja paikkansa Jumalan valtakunnassa. Toisen Jumala vie lähetyskentälle, toisen maalliseen ammattiin kotikaupungissaan. Toinen kutsutaan kantamaan vastuuta Jumalan valtakunnassa kokoaikaisesti, toinen oman työnsä ohella.

Jumalan laki ja armo ovat kuitenkin kaikille samat. Kellään ei ole eri vapauksia ohi Jumalan Sanan sen enempää eettisissä, moraalisisissa kuin muissakaan kysymyksissä.

Palvelupaikka voi kuitenkin olla erilainen.

Jaakob ei tiennyt, miten kauan matka kestäisi, mutta hän luotti Jumalaansa.

Nälänhätä pakotti heidät ottamaan mukaan jokaisen suvun jäsenen ja kaiken omaisuuden.

4. KOHTAAMINEN

“Ja hän lähetti Juudan edellensä Joosefin luo ilmoittamaan hänelle tulostaan Gooseniin. Niin he tulivat Goosenin maakuntaan. Ja Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Ja kun hän saapui hänen eteensä, lankesi hän hänen kaulaansa ja itki kauan hänen kaulassaan. Ja Israel sanoi Joosefille: "Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen nähnyt sinun kasvosi ja tiedän että sinä vielä elät".

1Ms 46:28-30

Juuda sai suvunjatkajan ja esikoisen roolissaan tehtävän mennä joukon edeltä ja ilmoittaa isänsä saapumisesta.

Joosef oli veljiä kotiin lähettäessään maininnut Goosenin (1Ms 45:10) maakunnasta, joka oli koko Egyptin viljavinta ja parasta karjankasvatusseutua.

Alue sijaitsi Niilin itäpuolella. Myöhemmin sitä alettiin kutsua nimellä Ramses, samannimisen faraon mukaan.

Joosef riensi isäänsä vastaan ja itki kauan aikaa hänen kaulassaan. Kauan patoutuneet tunteet pääsivät esiin. Miesten tunteiden kirjoa on vaikea kuvata.

Myös Jaakobille tämä hetki merkitsi yhtä hänen elämänsä kohokohtaa.

Sovellutus:

Kun ihminen kohtaa Isä-Jumalan, siinä on vielä enemmän latausta.

Hän kaipaa saada Sinut syliinsä.

Sinä saat itkeä Hänen sylissään kaiken sen kaipuun, jonka yksinäisyys ja syyllisyys ovat sisimpääsi jättäneet.

Sen jälkeen Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: "Minä menen ilmoittamaan faraolle ja sanon hänelle: 'Minun veljeni ja minun isäni perhe, jotka ovat olleet Kanaanin maassa, ovat saapuneet luokseni. Ja nämä miehet ovat paimenia, sillä he hoitavat karjaa; ja he ovat tuoneet mukanaan lampaansa, karjansa ja kaiken muun omaisuutensa.' Kun siis farao kutsuu teidät eteensä ja kysyy: 'Mikä teidän ammattinne on?' niin vastatkaa: 'Me, sinun palvelijasi, olemme hoitaneet karjaa nuoruudestamme tähän asti, me niinkuin meidän isämmekin' -- että saisitte asettua Goosenin maakuntaan. Sillä kaikki paimenet ovat egyptiläisille kauhistus.'" 1Ms 46:31-34

Mieleenpainuvan tapaamisen jälkeen keskityttiin arkisempiin asioihin, kansan asettumiseen Egyptiin. Joosefilla oli suunnitelma valmiina.

Jotta kansa saisi rauhan uudessa maassa, tarvittiin faraon suostumus kansan asettumiselle maan viljavimmalle seudulle. Siksi Joosef neuvoi isälleen oikeaa taktiikkaa.

Karjankasvatus ei ollut egyptiläisten arvolle sopivaa. Vaikka paimenen ammattia halveksittiin, se oli kuitenkin välttämätön, sillä egyptiläisetkin käyttivät lampaan ja muun karjan lihaa ruokapöydässään.

Kansan asettuminen Gooseniin oli siten perusteltavissa faaraolle.

Sovellutus:

Jos ei ollut paimenen ammatti suosittu muinaisessa Egyptissä, ei se ole sitä tämän päivän Suomessakaan. Tilastojen mukaan se on vähiten arvostettu ammatti.

Sama pätee kristilliseen paimenuuteen. Sen arvostus laskee samaa vauhtia, jolla kansamme etäännyy kristillisistä arvoista.

Myös ylipaimenen Kristuksen arvostus on Suomessa laskussa. Vaikka uskonnollisuus on muodissa, Jeesus hyväksytään vain kiiltokuviin lammas harteillaan, ei sielujen paimeneksi suomalaisen miehen ja naisen sydämeen.

Kuitenkin Jeesuksen lauma, kristillinen seurakunta on ainoa maailman toivo. Siinä on ainoa todellinen muutosvoima tämän tuhoon nilkuttavan maailman keskellä.

Sen paimenilla ja johtajilla on kallisarvoinen tehtävä auttaa ihmisiä Hyvän paimenen luo ja rakentaa seurakuntaa sellaiseksi, että monet väsyneet ja haavoittuneet lampaat löytävät sen suojasta levon.

Menemme ajassa vuosia eteenpäin. Jaakob on juuri kuollut ja hänelle on pidetty suuret hautajaiset Kanaanin maassa - faraon kustannuksella.

Nyt oltiin palattu Egyptiin ja eräs pelko hiipi Joosefin veljien sydämeen.

6. VELJESTEN PELKO

Mutta kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen pahan, mitä me olemme hänelle tehneet". Niin he lähettivät Joosefille tämän sanan: "Isäsi käski ennen kuolemaansa ja sanoi: 'Sanokaa Joosefille näin: Oi, anna anteeksi veljiesi rikos ja synty, sillä pahasti he ovat menelleet sinua kohtaan'. Anna siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Ja Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa.

Sitten tulivat Joosefin veljet itse, lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Katso, me olemme sinun orjiasi!" Mutta Joosef vastasi heille: "Älkää peljätkö, olenko minä Jumalan sijassa? Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa. Älkää siis peljätkö; minä elätän teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän lohdutti ja rauhoitti heitä. 1Ms 50:15-21

Isän kuoltua nousi Jaakobin poikien vanha pelko pintaan. He pelkäsivät, että Joosef nyt kostaisi heille kaiken kokemansa vääryyden.

Pelko oli niin todellinen, että he eivät rohjenneet suoraan kysyä asiaa Joosefilta, vaan lähettivät palvelijan matkaan.

Miehet vetosivat kuolleeseen isäänsä ja Jumalaan. Vetoomuksessa tunnustettiin synti ja pyydettiin armoa.

Joosefiin tämä vetoomus sattui. Hänen veljiensä oli vaikea luottaa häneen kaiken yhdessä koetun jälkeenkin.

Sovellutus:

Väärät teot ja sanat tuhoavat aina jotakin ja jättävät haavan sydämeen.

Anteeksiannettuinkin ne aika ajoin muistuttavat olemassaolostaan. Synti jättää sydämeen arven.

Meidänkin on joskus vaikea uskoa, että Jumala todella on antanut kaiken anteeksi. Meillä on kiusaus 'kalastella' armon merellä.

Vielä vaikeampaa on joskus uskoa, että lähimmäinen on antanut anteeksi. Entäpä jos hän sittenkin kosta..?

Huolimatta veljien pelosta Joosef näki edelleen Jumalan johdatuksen ja viisauden kaikessa siinä, mitä hänelle oli tapahtunut.

Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi. Tämä lause pukee kauniisti sanoiksi Jumalan kaikkivaltiuuden ja Jumalan lapsen turvan.

Jumala on erikoistunut kääntämään pahan hyväksi niiden kohdalla, joilla on oikea suhde Häneen. Rm 8:28. Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.

Uskovan elämässä ei ole sattumia tai lykästyksiä. Jumala käyttää kaikkea meidän elämässämme rakastaakseen meitä lähemmäksi itseään.

Tässä lauseessa on myös kiteytettynä yksi koko 1Ms kirjan kantava ajatus. Jumalan väkevä toiminta täällä synnin maailmassa on pukeutunut hyvin usein mutkiin, heikkouteen ja vastoinkäymisiin. Hän valitsee sen, mikä ei inhimillisesti ole mitään, saadakseen itse kaiken kunnian.

Näissä sanoissa on myös ennustus Kristuksesta. Niin kuin juutalaiset ja roomalaiset hankitsivat Jeesukselle paha, Jumala käänsi sen maailman suurimmaksi siunaukseksi.

“Ja Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan Egyptiin. Ja Joosef eli sadan kymmenen vuoden vanhaksi. Ja Joosef sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen; myöskin Maakirista, Manassen pojasta, syntyi lapsia Joosefin polville.

Niin Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää huolen teistä ja johdattaa teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vannaen on luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille". Ja Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä".

Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.” 1Ms 50:22-26

Joosef sai nähdä elämässään Jumalan uskollisuuden.

Kaikkien yksinäisyyden ja hyljättynä kuljettujen polkujen jälkeen hän sai nähdä jopa lastenlastenlapsiaankin.

Jumalan siunaus oli hyvin konkreettista. Joosef näki Jumalan kulkeneen kaiken aikaa hänen kanssaan - mutkienkin kautta.

Hänellä oli nyt luottamus, että Jumalan uskollisuus ei lopu hänen kuoltuaan. Kaikkivaltiaan suunnitelmat toteutuisivat myös hänen kansansa kohdalla.

Koska Jumala oli luvannut antaa Kanaanin maan Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin heimolle, väki palaisi vielä varmasti takaisin kotiin.

Joosef näki itsensä vain yhtenä osana Jumalan suuressa suunnitelmassa. Hänen ajallinen onnensa ja siunauksensa ei ollut pääasia, vaan Jumalan suunnitelmien toteutuminen.

Joosefkaan ei tiennyt aikoja ja hetkiä. Hän ajatteli veljiensä tai ainakin heidän lastensa pääsevän takaisin Kanaanin maahan. Vrt. Ensimmäisen kristillisen sukupolven Jeesuksen paluun odotus.

Joosef vetosi veljiinsä, että nämä ottaisivat hänenkin maalliset jäännöksensä mukaansa kotimaahan. Hän oli varma, että Jumala pitää sanansa.

Joosef tunnusti juurensa loppuun saakka. Hänellä ei valta 'noussut niin hattuun', että hän olisi unohtanut todellisen identiteettinsä..

Sovellutus:

Kristityn todellinen koti on taivaassa.

VI. Sinne emme saa mukaamme mitään, emme balsamoitua ruumista tai muutakaan. Sillä 'käärinliinoissa ei ole taskuja'.

VII. Mutta Jeesus tulee hakemaan meidänkin ylösnousseen ruumiimme ylös taivaan pilviin. 'Ja niin me saamme aina olla Herran kanssa'.

VIII. Yhtä varmoja kuin Joosef oli sukunsa paluusta Kanaanin maahan, yhtä varmoja mekin saamme olla paluustamme Isämme kotiin.

Emme tiedä aikaa emmekä hetkeä, mutta ei siihen enää varmaankaan 400 vuotta kulu!